

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΗ 19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1961

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ

168

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N. Δ. 4197. Περί του Ταμείου Συντάξεων Αυτοκινητιστών και άλλων τινών διατάξεων 1
- N. Δ. 4198. Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί Μετοχικού Ταμείου Στρατού Νομοθεσίας και κυρώσεως Πράξεων Υπουργικού Συμβουλίου 2
- N. Δ. 4199. Περί κυρώσεως των υπ' αριθ. 184 και 186 του έτους 1960 πράξεων του Υπουργικού Συμβουλίου «περί της ασφαλίσεως εν γένει του προσωπικού της υπό της Δ.Ε.Η. εξαγοραθείσης Η.Ε.Α.Π. και άλλων διατάξεων» 3
- N. Δ. 4200. Περί επενδύσεως των διαθεσίμων κεφαλαίων του Ταμείου Αρωγής Υπαλλήλων αρμοδιότητας Υπουργείου Εθνικής Παιδείας 4

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4197

Περί του Ταμείου Συντάξεων Αυτοκινητιστών και άλλων τινών διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπ' όψη: τας διατάξεις του άρθρου 35 του Συντάγματος και την από 7 Σεπτεμβρίου 1961 σύμφωνον γνώμη της κατά την παράγραφο 2 του αυτού άρθρου 35 Ειδικής Επιτροπής εκ Βουλευτών, προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίσαμεν και διατάσσουμεν:

Άρθρον 1.

Τò δυνάμει του άρθρου 49 του Νόμου 4841)1930 «περί αυτοκινήτων, κυκλοφορίας αυτών και υποχρεώσεων των οδηγών» και του άρθρου 50 του Νόμου 6033)1934 «περί κυρώσεως του Ν. Δ. της 22 Ιουλίου 1933 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί αυτοκινήτων εν γένει και του Τ.Π.Ι.Α.Α. κειμένης Νομοθεσίας», συσταθέν και λειτουργούν Ταμείον Συντάξεων Αυτοκινητιστών (Τ.Σ.Α.) άποτελει Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, έδραυον εν Αθήναις και υπαγόμενον εις την έπαιτείαν και τον έλεγχον του Υπουργείου Εργασίας.

Άρθρον 2.

Άσφαλιζόμενα πρόσωπα.

1. Είς την άσφάλισιν του Τ.Σ.Α. υπάγονται υποχρεωτικώς:

α) Οί κεκτημένοι επαγγελματικήν άδειαν ικανότητος οδηγού αυτοκινήτου, έφ' όσον έργάζονται έντός των όρίων της

Χώρας αυτοπροσώπως και άποκλειστικώς ως οδηγοί αυτοκινήτου δημοσίας ή ιδιωτικής χρήσεως, είτε κατά σχέσιν έξηρητημένης εργασίας (ιδιωτικού δικαίου) άνεξαρτήτως τρόπου άμοιβής των ή καθ' οίανδήποτε έτέραν σχέσιν (έπί μισθώσει αυτοκινήτου, επί άμοιβή δια ποσοτών ή κατά χιλιομετρικήν άπόστασιν) είτε κατά σχέσιν έξηρητημένης εργασίας δημοσίου δικαίου, έφ' όσον εν τή δευτέρα περιπτώσει ό χρόνος της τοιαύτης άπαυχολήσεως δέν θεωρείται ως συντάξιμος παρά τώ Δημοσίω ή Δήμω ή Κοινότητι ή έτέρω ΝΠΔΔ.

β) Οί ιδιοκτήται αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, έφ' όσον κέκτηνται την χρήσιν και έκμετάλλευσιν τούτων.

γ) Οί χρήται και έκμεταλλευσται αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως άπό της υπογραφής του συμβολαίου άγοράς του αυτοκινήτου, έστω και αν ή κυριότης δέν περιέρχεται εις τούτους μέχρις άποπληρωμής του τιμήματος.

δ) Οί κεκτημένοι άδειαν έγκυμανστού οδηγών αυτοκινήτων, έφ' όσον άσκούν αυτοπροσώπως και άποκλειστικώς τò επαγγελματιον και είναι ιδιοκτήται, χρήται και έκμεταλλευσται εκπαιδευτικού αυτοκινήτου κατά την έννοιαν του έδαφίου γ' της παρούσης παραγράφου ή έφ' ότον τά πρόσωπα ταύτα υπό τας άνωτέρω προϋποθέσεις, άνεξαρτήτως της ιδιοκτησίας έκπα δευτικού αυτοκινήτου, άποδεικνύουσι δι' έγγράφου βεβαίωσεως του Υπουργείου Συγκοινωνιών έκπαιδευσιν τούλάχιστον 20 οδηγών αυτοκινήτων κατ' έτος.

ε) Τά μέλη, οί μέτοχοι Όργανισμών ή Κοινοπραξιών ή συγκεκριτημένων ομάδων αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, έφ' ότον τò ποσοστόν συμμετοχής των είναι ίσον ή άνωτερον του υπό της παρ. β του παρόντος άρθρου όριζόμενου τοιούτου, ως και οί μετέχοντες εις Έταιρείας, πλήν των Άνωνύμων, των όποίων σκοπός είναι ή μεταφορά επί κομίστρων δι' αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως.

στ) Αί χήραι σύζυγοι και οί κατιόντες θανόντος ήσφαλισμένου εις τò Τ.Σ.Α. ή τοιούτων μη ύπαρχόντων οί γονείς ή αί άγαμοί άδελφοί αυτού ως και ό προικολήπτης γαμβρός επί θυγατρί και οί δωροδόχοι άμμοσι κατιόντες του ήσφαλισμένου, έφ' όσον έκτήσαντο αυτοκίνητον δημοσίας χρήσεως εκ κληρονομίας, δια δωρεάς ή λόγω προικός και δέν άσκούσι έτερον επαγγελματιον ή επιχείρησιν.

ζ) Οί κεκτημένοι επαγγελματικήν άδειαν ικανότητος οδηγού ιδιοκτήται και νομείς ή χρήται και έκμεταλλευσται αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσεως κατά ποσοτόν ίσον τούλάχιστον πρòς τò όριζόμενον υπό της παραγράφου β του παρόντος, έφ' όσον μέχρι της ισχύος του παρόντος διατέλεσαν έγγεγραμμένα: εις τά μητρώα των ήσφαλισμένων του Ταμείου, έχουσι πραγματοποιήσει υπερβεβαίω ή άσφάλισιν άπό της ίδρύσεως του και δέν έπώλησαν αυτοκίνητον Δημοσίας Χρήσεως ή ιδανικόν μερίδιον αυτού κατά την τελευταίαν πρò της ισχύος του παρόντος πενταετίαν. Η άσφάλισις των περι όν τò κυριον εία-

ριον ζ' πρώτων χωρεί υπό την προϋπόθεσιν προσκομίσεως κατ' έτος και βεβαιώσεως τής οικείας Αστυνομικής Αρχής αποδεικνυούσης κατ' επάγγελμα μεταφοράν επί κμιστρών δια τών άνωτέρω αυτοκινήτων.

η) Οί κεκτημένοι επαγγελματικήν άδειαν ικανότητος οδηγού αυτοκινήτου και άτιούχους τού επάγγελμα τού οδηγού αυτοκινήτων εις Ελληνικάς Διπλωματικάς Αποστολάς εν τή άλλοδαπή, έφ' όσον συνδέονται δια σχέσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου, έγγραφώσιν τή δηλώσει των εις τού Τ.Σ.Α. και καταβάλλουσιν εισφοράς ήσφαλισμένου ιδιοκτήτου αυτοκινήτου.

θ) Οί μετέχοντες ως Πρόεδροι ή Γενικοί Γραμματείς εις τήν Διοίκησιν επαγγελματικών Σωματείων ή Ένώσεων τοιούτων Σωματείων, τών περι όν τού παρόν άρθρον προσώπων, έφ' όσον καταβάλλουσιν οί μόν εκ τής τάξεως τών ιδιοκτητών αυτοκινήτων τήν εκάστοτε καθωρισμένην ασφαλιστικήν εισφοράν ήσφαλισμένου ιδιοκτήτου, οί δέ εκ τής τάξεως τών οδηγών αυτοκινήτων τήν εκάστοτε καθωρισμένην ασφαλιστικήν εισφοράν ήσφαλισμένου οδηγού. Προκειμένου περι τών τελευταίων ή έργοδοτική εισφορά έαυώνει τού οικείου επαγγελματικού Σωματείου ή Ένωσιν.

Ο κατά τήν παρούσαν περίπτωσιν χρόνος ασφαλίσσεως, λογίζεται ως χρόνος εργασίας ήσφαλισμένου οδηγού, έφ' όσον τά περι όν πρόκειται πρόσωπα κέκτηνται επαγγελματικήν άδειαν ικανότητος οδηγού.

ι.) Τού τεκτονικόν προσωπικόν τού Τ.Σ.Α. και τού Οργανισμού Έλέγχου τών δι' Αυτοκινήτων Συγκοινωνιών (Ο.Ε. Λ.Σ.).

ια.) Οί κάτοχοι τριτρόχων φορτηγών δημοσίας χρήσεως έφ' όσον έχουσιν επαγγελματικήν άδειαν ικανότητος οδηγού αυτοκινήτου.

2. Αί χήραι και θυγατέρες θανόντος ήσφαλισμένου εις τού Τ.Σ.Α. εάν λαμβάνουσιν σύνταξιν εκ τούτου λόγω θανάτου τού συζύγου ή πατρός αυτών, διατηρούσιν τήν ιδιότητα τού ήσφαλισμένου και μετά τήν τέλει γάμου, ανεξαρτήτως επαγγελματικής ιδιότητος τού συζύγου.

3. Τά πρόσωπα τών έδαφίων β, γ, δ, ε και στ τής παραγράφου 1 τού παρόντος άρθρου υπάγονται εις τήν ασφάλισιν τού Τ.Σ.Α., έφ' όσον έκαστον τούτων έχει τήν κυριότητα και νομήν ή χρήσιν και εκμετάλλουσιν τουλάχιστον ένός τετάρτου λεωφορείου αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως προκειμένου περι λεωφορείου αυτοκινήτου ελάσσονος τύπου ή ένός όγδόου προκειμένου περι λεωφορείου αυτοκινήτου μείζονος τύπου ή ήμισυς επιβατικού αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, μετά ή άνευ μετρητού, ή ποσοστόν φορτηγού αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως άντιστοιχοῦν τουλάχιστον εις 1 1) 2) τόνους ή ολοκλήρου φορτηγού αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως.

4. Τά πρόσωπα τών έδαφίων α, β, γ, δ, ε και στ παραγράφου 1 τού παρόντος άρθρου δέν υπάγονται εις τήν ασφάλισιν τού Τ.Σ.Α., έφ' όσον ασκούςιν έτερον επάγγελμα ή επιχείρησιν πλην τών εν αυτοίς αναφερομένων ή εύρίσκονται εις σχέσιν έξηρημένης εργασίας ή υπηρεσίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου παρ' έτέρω προσώπω και δέν αποζώσιν αποκλειστικώς εκ τού αυτοκινήτιστικού επάγγελματος, έξαιρουμένων των προσώπων εκ περιουσιακών στοιχείων.

Κατ' έξαιρέσιν τών όρισμών τού προηγουμένου έδαφίου υπάγονται εις τήν ασφάλισιν τού Τ.Σ.Α.:

α) Έκ τών μετ' επαγγελματικής άδειας ικανότητος οδηγού, ιδιοκτητών αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως τών κεκτημένων τήν κυριότητα ή τήν χρήσιν και εκμετάλλουσιν τούτων, οί έχοντες άπασχόλησιν ως προσωπικόν κινήσεως ή γραφείων εις πάσης φύσεως συγκεκριμένης ομάδας εκμεταλλεύσεως αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, πλην Άνωνύμων Έταιρειών, άσκούσας επιχείρησιν μεταφοράς προσώπων ή πραγμάτων, και υπό τήν προϋπόθεσιν είτε ότι ήττησαν τού επάγγελμα τού οδηγού αυτοκινήτων επί 10ετίαν τουλάχιστον, είτε ότι συνεπλήρωσαν 10ετίαν τουλάχιστον ως προσωπικόν κινήσεως ή γραφείων εις τούς ως άνω έργοδότας.

β) Οί πωληταί βενζίνης οί κεκτημένοι επαγγελματικήν άδειαν ικανότητος οδηγού αυτοκινήτου πρό τής 1ης Ιανουα-

ριου 1927, έφ' όσον είναι κύριοι αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως και κέκτηνται και τήν νομήν, χρήσιν και εκμετάλλουσιν τούτου.

Τά πρόσωπα ταῦτα δέν δικαιούνται συντάξεως έφ' όσον διατηρούσι κατάστημα πωλήσεως βενζίνης. Διατήρησις Καταστήματος θεωρείται και ή τυχόν μεταβίβασις τούτου εις πρόσωπα συνδεόμενα μετ' αυτών δια συγγενείας μέχρι και τετάρτου βαθμού συμπεριλαμβανομένου.

δ) Η υπό ήσφαλισμένου διατήρησις γραφείου με αποκλειστικόν σκοπόν τήν διενέργειαν μεταφορών, επιβατών και άγκυρών επί κμιστρών δια τού ή τών αυτοκινήτων του δημοσίας χρήσεως ή και δι' έτέρων αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως ή δι' εκμίσθωσιν οδηγών, ως και ή άπασχόλησις ως Πράκτορας τού Τ.Σ.Α. δέν αποκλείει τήν ασφάλισιν.

Ομοίως δέν αποκλείει τήν ασφάλισιν ή υπό ήσφαλισμένου αποφοίτου άνωτάτης Τεχνικής Σχολής με 10ετή τουλάχιστον πείραν επί συγκοινωνιακών θεμάτων διατήρησις γραφείου με αποκλειστικόν σκοπόν τήν μελέτην τοιούτων θεμάτων ως και ή παροχή υπό τούτου υπηρεσιών εις τās πάσης φύσεως αυτοκινήτιστικās οργανώσεις ή Νομικά Πρόσωπα σκοπόν έχοντα τήν εκμετάλλουσιν αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως ή τήν έμπορίαν αυτοκινήτων. Ο χρόνος τής διατήρησεως τού γραφείου τούτου ή τής παροχής υπηρεσιών δέν λογίζεται συντάξιμος, καταβάλλονται όμως κατά τόν χρόνον τούτον αι προς τού Τ.Σ.Α. εισφοραί.

6. Δέν θεωρούνται ιδιοκτήται, χρήσται ή εκμεταλλευταί αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως δια τήν εφαρμογήν τού παρόντος Νόμου οί ιδιοκτήται και νομείς ή χρήσται και εκμεταλλευταί δικύκλων ή τρικύκλων αυτοκινήτων.

7. Τά πρόσωπα τών άνωτέρω κατηγοριών υπάγονται έφεξής τού πρώτον εις τήν ασφάλισιν τού Τ.Σ.Α., έφ' όσον συνεπλήρωσαν τού 18ον έτος τής ηλικίας των, έξαιρουμένων τών περιπτώσεων τού έδαφίου στ', τής παραγράφου 1 τού παρόντος άρθρου.

Άρθρον 3.

Πρόσωπα έξαιρουόμενα τής ασφαλίσσεως.

Προαιρετική ασφάλισις.

1. Έκ τών εν άρθρω 2 τού παρόντος Ν. Δ)τος αναφερομένων προσώπων δέν υπάγονται εις τήν ασφάλισιν τού Τ.Σ.Α.:

α) Οί άλλοδαποί, οί προσκαιρώς εν Ελλάδι ασχολούμενοι. Ός προσκαιρος άπασχόλησις θεωρείται ή μέλλουσα να διαρκέτη όλιγώτερον τού έτους. Δύναται τού Διοικ. Συμβούλιον επί έξαιρετικών περιπτώσεων να παρατείνη τόν χρόνον τής μη ασφαλίστου άπασχόλησεως μέχρι 3 έτων εν συνόλω.

β) Οί έρωμένοι, οί ασχολούμενοι εις Ίδρύματα εν οίς τελούνται τά τής λατρείας τών διαφόρων θρησκειών.

γ) Οί άλλοδαποί, οί ασχολούμενοι εις τās εν Ελλάδι εύρισκομένας διπλωματικάς αντιπροσωπείας ξένων Κρατών και τās έκτάκτους διεθνείς Έπιτροπάς, ως και τά φυσικά πρόσωπα τ' απολαύοντα τού δικαιώματος τής έτεροδικίας.

Τά ως άνω πρόσωπα δύνανται τή αιτήσεϊ των να ασφαλισθούσιν εις τού Τ.Σ.Α. καταβάλλοντα εισφοράν ήσφαλισμένου ιδιοκτήτου.

δ) Σύζυγοι ή άγαμοι θυγατέρες μη ήσφαλισμένου εις τού Τ.Σ.Α., υποβαλλομένου δε εις φορολογίαν εισοδήματος δι' έαυτόν και τά συνοικούντα μέλη οικογενείας, έφ' όσον τού εισόδημα τούτο υπερβαίνει τās 70.000 δραχμάς έτησίως εκ πάσης άσχετου προς τού αυτοκινήτον αιτίας.

Μέλη οικογενείας νοούνται ό και ή σύζυγος, οί συνοικούντες άνιόντες οίουδήποτε βαθμού και άνήλικαι κατιόντες οίουδήποτε βαθμού.

Δια τήν υπαγωγήν εις τήν ασφάλισιν τών κατά τήν προηγουμένην περίπτωσιν προσώπων υποχρεούνται οί άξιούντες δικαίωμα ασφαλίσσεως να υποβάλουν πιστοποιητικόν τής Οίκου. Έξορίας αποδεικνύοντες τήν καθαράν φορολογητέαν πρόσσοδον τού αιτούντος και τών κατά τ' άνωτέρω συνοικούντων μελών οικογενείας.

2. Εις τήν ασφάλισιν τού Τ.Σ.Α. υπάγονται προαιρετικώς τή αιτήσεϊ των και από τής υποβολής ταύτης οί κεκτημένοι επαγγελματικήν άδειαν ικανότητος οδηγού, έφ' όσον εργά-

ζονται: ως οδηγοί αυτοκινήτων παρά τῷ Δημοσίῳ ἢ Δήμῳ ἢ Κοινοῦτητι: ἢ Νομικῷ Προσώπῳ Δημοσίου Δικαίου κατὰ σχέσιν ἐργασίας δημοσίου δικαίου, ὁ δὲ χρένος τῆς τοιαύτης ἀπασχολήσεως τῶν θεωρεῖται συντάξιμος παρά τῷ Δημοσίῳ ἢ Δήμῳ ἢ Κοινοῦτητι: ἢ ἐτέρῳ Ν.Π.Δ.Δ. ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς ἐκάστοτε καθωρισμένης εἰσφορᾶς ἠσφαλισμένου ἰδιοκτῆτου αυτοκινήτου μὴ ἀποκλειομένης τῆς ὑπὸ τῶν προσώπων τούτων κτήσεως τῆς κυριότητος, χρήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως.

Οἱ μέχρι δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀσκήσαντες τὸ δικαίωμα προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως παρά τῷ Τ.Σ.Α. βάσει τῶν προϋφασατῶν διατάξεων διατηροῦσι τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς ἐκάστοτε καθωρισμένης εἰσφορᾶς ἠσφαλισμένου ἰδιοκτῆτου αυτοκινήτου, μὴ ἀποκλειομένης καὶ ἐν προκειμένῳ τῆς ὑπὸ τῶν προσώπων τούτων κτήσεως τῆς κυριότητος, χρήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἐγγραφή εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

Πιστοποιητικὰ ἐπαγγελματικότητος.

1. Ἐν περιπτώσει προσλήψεως ἐπαγγελματίου οδηγοῦ αυτοκινήτου στερουμένου ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου, ὁ ἰδιοκτῆτης, χρήστης ἢ ἐκμεταλλεὺτῆς ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν καὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς τοῦ ἐπαγγελματίου οδηγοῦ, μὴ δικαιούμενος εἰς ἀναγῶγὴν κατὰ τοῦ οδηγοῦ.

2. Κατ' ἔτος ὑποχρεοῦνται οἱ ἐκ τῶν ἠσφαλισμένων οδηγοὶ νὰ θεωρῶσιν εἰς τὰς κατὰ τόπους ἀρμοδίας Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀδειαν ἰκανότητος οδηγοῦ αυτοκινήτων, οἱ δὲ κάτοχοι, χρήσται, ἐκμεταλλεῦται ἢ ἐκμισθωταὶ αυτοκινήτων δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς χρήσεως νὰ θεωρῶσι τὰς ἀδείας κυκλοφορίας τῶν αυτοκινήτων τῶν.

Αἱ κατὰ τόπους ἀρμοδίαι διὰ τὴν θεωρήσιν Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται ν' ἀρνηθῶσι τὰς τοιαύτας θεωρήσεις ἐφ' ὅσον δὲν προσκομισθῶσι προηγουμένως ἀποδεικτικὰ καταβολῆς τῶν ἀτομικῶν καὶ ἐργοδοτικῶν εἰσφορῶν τῶν ὑποχρέων μέχρι τῆς ἡμέρας θεωρήσεως.

3. Πιστοποιητικὰ ἐν γένει χορηγοῦνται ἐκ μέρους τοῦ Τ.Σ.Α. εἰς τὸν ἠσφαλισμένον ὀδηγὸν αυτοκινήτων μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Τ.Σ.Α. ἐγγραφῆς του εἰς τὰ Μητρώα ἠσφαλισμένων.

Ἄρθρον 5.

Ποινικαὶ κυρώσεις.

ἠσφαλισμένοι, ἐργοδῶται, πράκτορες τοῦ Τ.Σ.Α., ἐκπρόσωποι Ἐπαγγελματικῶν Ὀργανώσεων καὶ πᾶν Δημόσιον Ὀργανον δηλοῦντες, βεβασιῶντες ἢ πιστοποιοῦντες ἐγγράφως ἐν γνώσει τῶν ψευδεῖς ἐπαγγελματικὰς μεταβολὰς ἢ ἀσκησιν αυτοκινήτιστικῶν ἐπαγγέλματος ἢ βεβασιῶντες διὰ θεωρήσεως ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἐγγράφως, ὡς ἀληθῆς περιεχόμενον ψευδοῦς δηλώσεως, διώκονται κατ' ἐγκλησιν τοῦ Τ.Σ.Α. καὶ παντὸς παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένου καὶ ἐφ' ὅσον καλούμενοι ἐγγράφως ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τοῦ Τ.Σ.Α. δὲν ἤθελον συμμορφωθῆν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσκλήσεως, τιμωροῦνται διὰ παράβασιν τῶν ἀρθρῶν 216 καὶ 217 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 13 στοιχείου γ' τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Διὰ τῶν ποινῶν τοῦ ἀρθροῦ 217 τιμωροῦνται ἐργοδῶται ἀρνούμενοι τὴν ἐκδοσιν ἢ χορήγησιν ἐγγράφων δηλώσεων, βεβασιῶσεων ἢ πιστοποιήσεων εἰς τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐργαζομένους ἐπαγγελματίας ὀδηγοὺς περὶ τῶν μεταβολῶν τῆς ἐπαγγελματικότητος καὶ τοῦ χρόνου τῆς ἀπασχολήσεως καὶ οἱ ἠσφαλισμένοι ἢ οἱ δικαιούμενοι ἀσφαλίσεως οἱ παραλείποντες ἀδικαιολογητῶς τὴν ἐμπρόθεσμον ὑποβολὴν κατ' ἔτος ὑποθέτου δηλώσεως ἐπαγγελματικῶν τῶν μεταβολῶν, ἐφ' ὅσον ἐπῆλθο, τοιαῦται, καὶ ἀπογραφικοῦ δελτίου διὰ τοὺς τὸ πρῶτον ἀσφαλιζομένους.

Αἱ περὶ ἀναστολῆς μετατροπῆς ἢ ἐξαγορᾶς ποινῆς διατάξεις δὲν ἰσχύουν ἐν προκειμένῳ.

Ἡ ἐκδίκασις τῶν περὶ τῶν ἀνωτέρω μνηύσεων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ. 417—427 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων

τινῶν ἐπ' αὐτοφῶρον ὡς αὐτὰ: ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως.

Ἄρθρον 6.

Πόροι.

1. Το Ταμεῖον ἔχει ὡς πόρους:

α) Εἰσφορὰν ἀτομικὴν παντὸς ἠσφαλισμένου οδηγοῦ ἐκ δραχ. 60 μηνιαίως.

β) Εἰσφορὰν ἐκ δραχ. 160 μηνιαίως, ἀτομικὴν καὶ ἐργοδοτικὴν, παντὸς ἠσφαλισμένου ἰδιοκτῆτου, χρήστου ἢ ἐκμεταλλεῦτου αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως μετὰ ἢ ἄνευ ἐπαγγελματικῆς ἀδείας ἰκανότητος οδηγοῦ, ἀνεξαρτήτως ποσοστοῦ ἰδιοκτησίας, ἀριθμοῦ ἀπασχολουμένων ὀδηγῶν καὶ προσωπικῆς ἀπασχολήσεως του ἢ μὴ ὡς οδηγοῦ.

γ) Ἐργοδοτικὴν εἰσφορὰν ἐκ δραχ. 100 μηνιαίως παντὸς ἰδιοκτῆτου καὶ νομέως ἢ χρήστου καὶ ἐκμεταλλεῦτου αυτοκινήτου δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς χρήσεως, μὴ ἠσφαλισμένου εἰς τὸ Τ.Σ.Α., τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων, τῶν Κοινοτήτων, τῶν Ν.Π.Δ.Δ. κλπ. δι' ἕκαστον ἀπασχολούμενον ὀδηγὸν αυτοκινήτου ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Α.

δ) Εἰσφορὰν ἐκ δραχ. 160 μηνιαίως παντὸς ἠσφαλισμένου ἐγκυμαστοῦ ὀδηγῶν αυτοκινήτου ὡς καὶ παντὸς ἠσφαλισμένου πωλητοῦ βενζίνης.

ε) Εἰσφορὰν τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Τ.Σ.Α. καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐλέγχου τῶν δι' αυτοκινήτων Συγκοινωνιῶν (Ο.Ε.Α.Σ.) ἐκ 5 ο) τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν του.

στ) Ἐργοδοτικὴν εἰσφορὰν τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐλέγχου τῶν δι' Αὐτοκινήτων Συγκοινωνιῶν (Ο.Ε.Α.Σ.) ἐκ 10 ο) τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ εἰς τὸ Τ.Σ.Α. ἀσφαλισμένου τακτικοῦ προσωπικοῦ του.

ζ) Εἰσφορὰν ἐκ δραχ. 160 μηνιαίως παντὸς ἠσφαλισμένου μέλους Συνεταιρισμοῦ ἢ Ἐταιρείας ἢ ἄλλης συγκεκροτημένης ὁμάδος αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως.

Κατ' ἐξαιρέσιν τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἠσφαλισμένα μέλη Συνεταιρισμοῦ ἢ Ἐταιρείας ἢ ἄλλης συγκεκροτημένης ὁμάδος λεωφορείων αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, ὃν τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω ἡμέραν εἶναι ἔλασσον τοῦ 1)15 ἀκεραίου λεωφορείου αυτοκινήτου, καταβάλλουσι μόνον τὴν ὑπὸ τοῦ ἰδαρίου α' παράγρ. 1 τοῦ παρόντος εἰσφορὰν.

η) Εἰσφορὰν παντὸς ἠσφαλισμένου κυρίου ἢ χρήστου καὶ ἐκμεταλλεῦτου αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἐκ δραχ. 100 δι' ἕκαστον πλέον τοῦ ἐνὸς ἀκεραίου αυτοκινήτου.

θ) Εἰδικὴν εἰσφορὰν ἐκ δραχ. 160 μηνιαίως παρὰ παντὸς συνταξιούχου τοῦ Τ.Σ.Α. διατηροῦντος τὴν κυριότητα, χρῆσιν ἢ ἐκμετάλλευσιν αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἢ ποσοστὸν αὐτοῦ.

ι) Εἰσφορὰν ἐκ δραχ. 20 μηνιαίως παντὸς κυρίου καὶ νομέως ἢ χρήστου καὶ ἐκμεταλλεῦτου αυτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως διὰ τὴν χρησιμοποίησιν ἢ ἐκμετάλλευσιν ἐκάστου αυτοκινήτου, ἐξαιρέσει τῶν χαρακτηριζομένων ὡς γεωργικῆς χρήσεως ταιούτων.

ια) Παγίαν εἰσφορὰν δραχ. 500 καταβαλλομένην παρὰ παντὸς ἰδιοκτῆτου καὶ νομέως ἢ χρήστου καὶ ἐκμεταλλεῦτου οἰουδήποτε αυτοκινήτου ἀνεξαρτήτως νομικῆς διακρίσεως ἢ χαρακτηρισμοῦ τοῦ αυτοκινήτου διὰ τὴν ἐκδοσιν καὶ δραχ. 100 διὰ τὴν ἀντικατάστασιν ἢ ἀνανέωσιν τῆς ἀδείας κυκλοφορίας ἐκάστου αυτοκινήτου.

ιβ) Παγίαν εἰσφορὰν δραχ. 500 διὰ τὴν χορήγησιν, δραχ. 50 διὰ τὴν ἐπέκτασιν ἐπαγγελματικῆς ἀδείας ἰκανότητος οδηγοῦ αυτοκινήτων καὶ δραχ. 50 διὰ τὴν ἐκδοσιν ἀντιγράφου αὐτῆς.

ιγ) Τὰς πάσης φύσεως προσόδους ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

ιδ) Πᾶν ἔσοδον πραγματοποιούμενον παρ' αὐτοῦ ἐκ ζωρεῶς, κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ ἄλλης αἰτίας.

2. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1962 αἱ εἰσφοραὶ τῶν ἰδαρ. α, β, γ, δ, ζ, η, καὶ θ, τῆς παραγρ. 1 αὐξάνονται κατὰ ποσοστὸν 20 ο), ἀπὸ δὲ 1ης Ἰανουαρίου 1963 καὶ δι' ἐτέρου ποσοστοῦ 20 ο).

3. Ἡ παραγραφή τῶν πάσης φύσεως εἰσφορῶν τῶν ὑποχρέων διέπεται ἀπὸ τὸ ἄρθρον 249 τοῦ Α.Κ.

Άρθρον 7.

Τρόπος Εισπράξεως Εισφορών.

1. Επί ησφαλισμένου οδηγού παρέχοντος εξηρητημένην εργασία και άμειβομένου διά μισθού ή ήμερομισθίου ή εργολάβου υποχρεούται να παρακρατή εκ του μισθού ή ήμερομισθίου τού βαρύνον τον οδηγόν ποσόν τής εκάστοτε άτομικής μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς του και να αποδίδη ταύτην μετά τής βαρυνούσης αὐτὸν ἀντιστοίχου εργοδοτικῆς εισφοράς εἰς τὸ Τ.Σ.Α. ἐντὸς τοῦ ἐπομένου τεῦ εἰς ὃν ἀνάγεται ἡ εἰσφορὰ μηνῶς.

Ἐὰν ὁ εργοδότης δὲν ἐκπληρώσῃ τὴν ὡς ἄνω ὑποχρέωσίν του παρακρατήσεως τῆς εισφοράς ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἡμέρας πληρωμῆς τοῦ μισθοῦ ἢ τῶν ήμερομισθίων ἢ καταβολῆ τῆς εισφοράς τοῦ οδηγού ἐκρύνει τὸν εργοδότην μὴ δικαιούμενον εἰς ἀντιλογίαν ἢ συμφύρισμόν.

Ἀρνησι τοῦ ησφαλισμένου οδηγού πρὸς καταβολὴν τῆς βαρυνούσης αὐτὸν εισφοράς, περὶ τῆς τὸ ἐδάφιον α' τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 6 ἀποτελεῖ λόγον καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἄνευ οἰσδότητος ἀποζημιώσεως μετὰ προηγουμένην πάντως ἔγγραφον προειδοποίησιν τοῦ εργοδότη πρὸς τὸν ησφαλισμένον οδηγόν και μετὰ πόροdon μηνῶς ἀπὸ τῆς τοιαύτης προειδοποίησεως.

2. Επί ησφαλισμένου οδηγού αυτοκινήτου, άμειβομένου ἐπὶ ποσοστοῖς, ἢ ἐπὶ χιλιομετρικῇ ἀποστάσει ὡς και ἐπὶ ησφαλισμένου οδηγού εργαζομένου εἰς αυτοκίνητον ἐπὶ μισθῶσει τούτου, οὗτος ὑποχρεούται να καταβάλῃ εἰς τὸν ιδιοκτῆτην χρήστην, ἐκμεταλλευτὴν ἢ ἐκμισθωτὴν τοῦ αυτοκινήτου τὴν ἀτομικὴν μηνιαίαν ασφαλιστικὴν τὸν εισφορὰν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθήμερου τοῦ μηνῶς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου εἰς ὃν ἀνάγεται αὕτη, ὑποχρεούμενον να ἀποδίδῃ ταύτην μετὰ τῆς βαρυνούσης τούτου ἀντιστοίχου εργοδοτικῆς εισφοράς εἰς τὸ Τ.Σ.Α. ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνῶς.

Ἀρνησι καταβολῆς τῆς εισφοράς ταύτης παρὰ τοῦ ησφαλισμένου οδηγού παρέχει δικαίωμα καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἂ εἰς οἰσδότητε ἀποζημιώσεως διὰ τὸν ιδιοκτῆτην ἐκμισθωτὴν, χρήστην ἢ ἐκμεταλλευτὴν αυτοκινήτου μετὰ προηγουμένην πάντως ἔγγραφον προειδοποίησιν τοῦ εργοδότη πρὸς τὸν ησφαλισμένον οδηγόν και μετὰ πόροdon μηνῶς ἀπὸ τῆς τοιαύτης προειδοποίησεως.

3. Ἐπὶ ησφαλισμένου ιδιοκτῆτου, χρήστου ἢ ἐκμεταλλευτοῦ αυτοκινήτου οὗτος ὑποχρεούται να καταβάλῃ τὴν βαρυνούσαν τούτον ἀτομικὴν και εργοδοτικὴν εισφορὰν ἐντὸς τοῦ μηνῶς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου εἰς ὃν ἀνάγονται αὗται.

Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως καταβολῆς τῆς κατὰ τ' ἄνωτέρω εισφοράς πέραν τῶν δύο μηνῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνῶς ἐντὸς τοῦ οἰοῦ ἦτο καταβλητέα αὕτη διαπράττει ποινικὸν ἀδίκημα τιμωρούμενον συμφώνως τῷ άρθρῳ 6 τοῦ Νόμου 1873/14 περὶ ἀναπροσαρμογῆς τῶν πόρων ἐνίων Ὄργανισμῶν και συμπληρώσεως τῆς ασφαλιστικῆς νομοθεσίας».

4. Ἐὰν ὁ ιδιοκτῆτης, χρήστης, ἐκμεταλλευτὴς ἢ ἐκμισθωτῆς αυτοκινήτου καθυστερήσῃ τὴν καταβολὴν τῆς παρακρατηθείσης ἢ καταβληθείσης αὐτῷ ἀτομικῆς μηνιαίας ασφαλιστικῆς εισφοράς τοῦ οδηγού πέραν τῶν δύο μηνῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνῶς ἐντὸς τοῦ οἰοῦ ἦτο καταβλητέα αὕτη, διαπράττει τὸ ἀδίκημα τῆς ὑπεξαίρεσεως, δὲν ἐπηρεάζεται ὁμοίως ἐκ τούτου ἢ ασφαλιστικῆς ιδιότης τοῦ ἐπαγγελματίου οδηγού.

5. Προκειμένου περὶ ησφαλισμένων οδηγῶν εργαζομένων εἰς τὸ Δημόσιον, Δήμους, Κοινότητας ἢ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ἢ ἀπόδοσις εἰς τὸ Τ.Σ.Α. τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ εισφορῶν συντελεῖται ἐντὸς τῶν τριῶν μηνῶν τῶν ἀμέσως ἐπομένων ἐκείνου εἰς ὃν ἀνάγονται αὗται.

6. Αἱ πάσης φύσεως εισφοραὶ ὑπὲρ τοῦ Τ.Σ.Α. καθυστερούμενα πέραν τῶν δύο μηνῶν και ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πέραν τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνῶς εἰς ὃν αὗται ἀνάγονται, ἐπιβαρύνονται, δι' ἕκαστον διμήνον καθυστερήσεως διὰ προσθέτου τέλους τρία τοῖς ἑκατὸν (300), μὴ δυναμένου πάντως να ὑπερβῇ τὰ 500) τῆς κυρίας ὀφειλῆς.

7. Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Τ.Σ.Α., ἀναξερτήτως τοῦ χρόνου εἰς ὃν ἀνάγονται αὗται, ἐν περιπτώσει ἀναγκαστικῶ πλειστηριασμοῦ ἢ πτωχεύσεως τοῦ ὀφειλέτου κα ἀτάσσονται προνομικῶς ἀμέσως μετὰ τὰς κατὰ τὸ άρθρον 940 ἀρ.φ. 7 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας κατατασόμενας ἀπαιτήσεις.

8. Καθυστερούμενα ασφαλιστικὰ εισφορὰ ἡσφαλισμένων ἀναγόμενα εἰς χρονικὸν διάστημα μέχρι 31.12.44 ἀναπροσαρμόζονται και ἐξοφλοῦνται ἄνευ προσθέτων τελῶν ὑπὸ τῶν ὀδηγῶν πρὸς ἀρχ. 20 μηνιαίως, ὑπὸ δὲ τῶν ιδιοκτῆτῶν μετὰ ἢ ἄνευ ἐπαγγελματικῆς ἀδείας ἰκανότητος οδηγού πρὸς ἀρχ. 40 μηνιαίως, αἱ δὲ ἀπὸ 1.1.45 και μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καθυστερούμενα ασφαλιστικὰ εισφορὰ ἡσφαλισμένων ἀναπροσαρμόζονται κατὰ ποσὸν και κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 6 τοῦ παρόντος, ἐξοφλοῦνται δὲ διὰ μηνιαίων δόσεων κατὰ τὰ δι' ἀπαφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας και Συρτηθόμενα ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 52 τοῦ Ν. Δ. 2698)53 «περὶ διοικήσεως τοῦ ΠΚΑ, μεταρρυθμίσεως τῆς περὶ αὐτοῦ νομοθεσίας, ὡς και ἄλλων τινῶν διατάξεων».

Ὁσειλαὶ πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐκ πάσης φύσεως ἐτέρων εισφορῶν, ἀναγόμενων εἰς χρονικὸν διάστημα μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, δύνανται να ἐξοφλοῦνται εἰς μηνιαίας δόσεις, ὃν ὁ ἀριθμὸς ὀφείμενος ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. δὲν δύναται να εἶναι ἀνώτερος τῶν 60.

9. Αἱ διὰ τὸ Δημόσιον ἰσχύουσαι προθεσμιαὶ κλητεύσεως και ἐμφανίσεως ἰσχύουσι και διὰ τὸ Τ.Σ.Α. ἀποκλειομένης τῆς κοινοποιήσεως ἐπιταγῆς κατ' αὐτοῦ και τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως πρὸ τῆς παρόδου μηνιαίας προθεσμίας ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸ κοινοποιήσεως τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως.

Άρθρον 8.

Σύστημα εισπράξεως εισφορῶν.

1. Τὸ Τ.Σ.Α. δύναται πρὸς εἰσπραξίν τῶν εισφορῶν του να ἐκδίδῃ και χρησιμοποιῇ ἔνσημα, αἵτινα ἀπολαύουσι τῆς νομικῆς προστασίας τῆς θεσπιζομένης διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκδιδόμενα χαρτόσημα.

2. Ὁ τύπος, ὁ χρόνος ἰσχύος, ὁ τρόπος διαθέσεως κλπ. τῶν ἐνσήμων καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου.

3. Ἡ εἰσπραξις τῶν πόρων τοῦ Τ.Σ.Α. ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος τοῦ Τ.Σ.Α., τῶν Ὑποκαταστημάτων και Πρακτορείων αὐτοῦ. Ἐπίσης δύναται να ἀνατίθεται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Σ., καθορίζοντος και πᾶσαν ἀναγκαίαν λεπτομέρειον, εἰς Νομικὰ Πρόσωπα ἢ Τραπεζὰς ἢ Κοινὰ Ταμεῖα αυτοκινήτων ἢ τοὺς Διαχειριστὰς αὐτῶν ἢ τὰς πάσης φύσεως Ἀυτοκινήτιστικὰς Ὄργανώσεις ἐπὶ ποσοτῶ τῶν εἰσπραττημένων ὀφειζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἐν ἐκάστη περιπτώσει μὴ δυναμένου πάντως να ὑπερβῇ τὰ 5% ἢ ἐπὶ ποσοστοῖς μέχρι 3% κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐν συνδυασμῷ πρὸς μισθὸν καθοριζόμενα κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν.

Ἡ εἰσπραξις τῶν ἐσόδων τοῦ Τ.Σ.Α. δύναται να ἐνεργῆται διὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, τηρουμένης τῆς διαδικασίας τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν. 2252)52 και κατὰ τὰ εἰδικώτερον οἰσθηόμενα διὰ Β. Δ. ἐκδιδόμενων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν και Ἐργασίας.

Άρθρον 9.

Συντάξιμος χρόνος.

1. Ὁ συντάξιμος χρόνος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ν. Δ. διακρίνεται εἰς:

- α) Χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως και
- β) Χρόνον ἐξ ἀναγνωρίσεως κατὰ τὴν παρ. 3.

2. Ὡς χρόνος πραγματικῆς ἀσφαλίσεως λογίζεται, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος:

- α) Ὁ ἀπὸ συστάσεως τοῦ Τ.Σ.Α. και μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ ησφαλισμένου χρόνος ἀπασχολήσεως ὑπὸ μίαν τῶν ἐν άρθρῳ 2 τοῦ παρόντος ἰδιοτήτων.

β) 'Ο από τής συστάσεως του Τ.Σ.Α. μέχρι 6.10.53 χρόνος απασχολήσεως ως οδηγού παρά τῷ Δημοσίῳ, Δήμῳ, Κοινοῦτι καὶ οἰκωθήτα Νομικῷ Προσώπῳ Δημοσίου Δικαίου, δι' ὃν κατεβλήθησαν καὶ εἰσπραχθήσαν παρά του Τ.Σ.Α. αἱ ὑπὲρ αὐτοῦ ασφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ καί:

γ) 'Ο χρόνος απασχολήσεως ως οδηγού παρά τῆ τέως Ὑπηρεσίᾳ Ἐκμεταλλεύσεως Κρατικῶν Αυτοκινήτων, δι' ὃν κατεβλήθησαν αὐτῆ αἱ ὑπὲρ του Τ.Σ.Α. ασφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ τῶν υποχρέων, αἵτινες μετὰ τῶν βαρυνουσῶν τὸ Δημόσιον εἰσφορῶν του ἐργαζότου ἀπεδόθησαν τῷ Τ.Σ.Α.

3. Ὡς χρόνος ἐξ ἀναγνωρίσεως λογίζεται, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

α) 'Ο πρὸ τῆς συστάσεως του Τ.Σ.Α. καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν του 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας χρόνος απασχολήσεως ὑπὸ μίαν τῶν ἐν ἀρθρῷ 2 του παρόντος ἰδιοτήτων, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐξηγηράσθη ἢ θέλει ἐξαγορασθῆ κατὰ τὰ διὰ του παρόντος ὀριζόμενα.

β) 'Ο ἐλάχιστων τοῦ ἔτους χρόνος διακοπῆς ἀσκήσεως του ἐπαγγέλματος λογίζομε ος ἀπαξ μόνον δι' ἐκάστην ἡμερολογιακὴν πενταετίαν ἐφ' ὅσον διὰ τοῦτον καταβάλλονται εἰσφοραί.

γ) 'Ο χρόνος στρατιωτικῆς ἐφεδρικῆς ὑπηρεσίας, αἰχμαλωσίας καὶ ὁμηρίας.

δ) 'Ο ἀπὸ 1.10.53 μέχρι τῆς ἰσχύος του παρόντος Νόμου χρόνος απασχολήσεως ως οδηγού παρά τῷ Δημοσίῳ, Δήμῳ, Κοινοῦτι, ΝΠΔΔ καὶ Ὁργανισμοῖς κυρίας ἀσφαλίσεως ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος οὗτος δὲν στοιχειοθετεῖ κατὰ τὴν ἔξοδον ἐκ του ἐπαγγέλματος, συμφώνως τῆς κρατούσας διατάξεσι, συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα ἐξ ἐτέρας πλὴν του Τ. Σ. Α. πηγῆς.

ε) 'Ο ἀπὸ τῆς συστάσεως του Τ.Σ.Α. μέχρι 6ης Ὀκτωβρίου 1953 χρόνος διακοπῆς ἀσφαλίσεως τῶν παρά τῆ Πυροσβεστικῆ Ὑπηρεσίᾳ ὑπηρετούντων ἢ ὑπηρετησάντων ὀδηγῶν αυτοκινήτων λόγω διαγραφῆς των ὡς ἐκ τῆς ὑπ' αὐτῶν κτήσεως τῆς ὑπαλληλικῆς ἰδιότητος, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον δὲν εἶναι ἠσφαλισμένοι εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ἢ ὁ χρόνος οὗτος δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος εἰς τὸ Δημόσιον.

4. 'Ο κατὰ τὴν προηγουμένην παρ. 3 χρόνος ἐξ ἀναγνωρίσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ 5 κατ' ἀνώτατον ὄριον ἔτη.

Ἄρθρον 10.

Ἐξαγορὰ χρόνου ἐξ ἀναγνωρίσεως.

1. Ἡ ἀναγνώρισις ὡς συνταξίμου του κατὰ τὰ ἐδάφια α' καὶ γ' τῆς παραγράφου 3 του ἀρθρου 9 του παρόντος χρόνου ἐνεργεῖται τῆ αἰτήσει του ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἀναρπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀρχομένης, προκειμένου μὲν περὶ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν του παρόντος ἠσφαλισμένων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἐφεξῆς ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν του Τ.Σ.Α. ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς των εἰς τὰ Μητρώα ἠσφαλισμένου, του Τ.Σ.Α.

Ἡ ἀναγνώρισις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως του Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῆ καταβολῆ δι' ἕκαστον πρὸς ἀναγνώρισιν μῆνα πρὸς ἴσου πρὸς τὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἐξαγορᾶς, εἰσφορᾶν ἠσφαλισμένου ἰδιοκτήτου.

Τὸ ποσὸν ἐξαγορᾶς καταβάλλεται εἴτε ἐφ' ἀπαξ εἴτε κατὰ μηνιαίας δόσεις, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὀριζόμενος δι' ἀποφάσεως του Δ. Συμβουλίου, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰς ἐβδομήκοντα δύο (72).

Ἐν περιπτώσει θανάτου του ἠσφαλισμένου πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἀναγνωρίσεως παρέχεται ἡ εὐχέρεια εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα συντάξεως ὑποβολῆς αἰτήσεως ἐντὸς ἀναρπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ του θανάτου.

Ἐν περιπτώσει θανάτου του ἠσφαλισμένου πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως του καθορισθέντος ποσοῦ ἐξαγορᾶς τὸ ὑπόλοιπον καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα συντάξεως κατὰ δόσεις, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὀριζεται δι' ἀποφάσεως του Δ. Συμβουλίου, μὴ δυνάμενος νὰ ὑπερβῆ τὰς ἐξήκοντα (60). Πάντως τὸ ποσὸν ἐκάστης δόσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον του ἐνὸς τετάρτου τῆς καταβαλλομένης συντάξεως.

2. 'Ο κατὰ τὸ ἐδάφ. δ' τῆς παρ. 3 του ἀρθρου 9 του παρόντος χρόνος ἀναγνωρίζεται δι' ἀποφάσεως του Δ. Συμβουλίου

τῆ αἰτήσει του ἐνδιαφερομένου καὶ ἐξαγοράζεται κατὰ τὰ ἐν τῆ προηγουμένη παραγράφῳ ὀριζόμενα, κατὰ τὴν ἔξοδον ἐκ του ἐπαγγέλματος.

3. Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως ληξίπροθέσμου δόσεως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παρ. 6 του ἀρθρου 7 του παρόντος.

Ἄρθρον 11.

Συνταξιοδότησις λόγω γήρατος.

1. Δικαίωμα εἰς συντάξιν, λόγω γήρατος ἔχει:

α) 'Ο ἠσφαλισμένος, ὀδηγὸς ἢ ὁ μετὰ ἐπαγγελματικῆς ἀδείας ἱκανότητος ὀδηγοῦ αυτοκινήτου ἠσφαλισμένος ἰδιοκτήτης, χρήστης ἢ ἐκμεταλλευστῆς αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ὁ ἐπὶ δεκαετία τοῦλάχιστον ἐργασθεὶς ὡς ὀδηγός, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν:

Ἡλικίαν 65 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 20 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 64 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 21 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 63 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 22 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 62 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 23 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 61 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 24 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 60 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 25 ἐτῶν.

Κατ' ἐξαιρέσειν δικαιούνται συντάξεως λόγω γήρατος οἱ ἀνωτέρω ἠσφαλισμένοι καὶ ὑπὸ τὰς κάτωθι προϋποθέσεις:

αα) Ἀπὸ μὲν τῆς ἰσχύος του παρόντος μέχρι τῆς 31.12.1963 ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν:

Ἡλικίαν 59 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 26 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 58 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 27 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 57 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 28 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 56 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 29 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 55 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 30 ἐτῶν.

ββ) Ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1964 καὶ δι' ἐκάστην ὡς κάτωθι διατίαν, τὸν ἐναντι ἐκάστης ἐμφαινόμενον ἐλάχιστον ἀριθμὸν ἐτῶν ἡλικίας καὶ τὸν κατὰ τοὺς ἀνωτέρω πίνακα ἀντίστοιχον πρὸς τὴν πραγματικὴν ἡλικίαν ἀριθμὸν ἐτῶν πραγματικῆς ἀσφαλίσεως.

Ἔτη 1964 καὶ 1965 ἡλικία τοῦλάχιστον 56 ἐτῶν.

Ἔτη 1966 καὶ 1967 ἡλικία τοῦλάχιστον 57 ἐτῶν.

Ἔτη 1968 καὶ 1969 ἡλικία τοῦλάχιστον 58 ἐτῶν.

Ἔτη 1970 καὶ 1971 ἡλικία τοῦλάχιστον 59 ἐτῶν.

'Ο κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης περιπτώσεως τυχῶν συντάξεως δύναται νὰ διατηρήσῃ τὴν κυριότητα καὶ νομὴν ἢ χρῆσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν ἐνὸς τὸ πολὺ αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, ὑποχρεούμενος εἰς καταβολὴν τῷ Τ.Σ.Α. τῆς ὑπὸ του ἐδαφίου δ' παρ. 1 του ἀρθρου 6 καθοριζομένης εἰδικῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς, ἐφ' ὅσον ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα του ὀδηγοῦ ἐπὶ 10ετίαν τοῦλάχιστον.

'Ο μετὰ τὴν συνταξιοδότησιν κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον α' χρόνος δὲν λογίζεται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως οὐδὲ δύναται νὰ ἀναγνωρισθῆ ὡς τοιοῦτος παρά του οὕτω τυχόντος συντάξεως.

β) 'Ο ἰδιοκτήτης αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἀνευ ἐπαγγελματικῆς ἀδείας ἱκανότητος ὀδηγοῦ ἢ ὁ ἰδιοκτήτης αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως μετὰ ἐπαγγελματικῆς ἀδείας ἱκανότητος ὀδηγοῦ ὁ μὴ ἐργασθεὶς ἐπὶ 10ετίαν ὡς ὀδηγός αυτοκινήτου ὡς καὶ ὁ κατὰ τὸ ἐδάφιον δεύτερον τῆς παραγρ. 4 του ἀρθρου 2 του παρόντος Ν. Δ)τος ἠσφαλισμένος πωλητῆς ἐνεζίντης, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν:

Ἡλικίαν 65 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 25 ἐτῶν.

- Ἡλικίαν 64 ἐτῶν καὶ ἰσὺν νοσηριατικῆς ἀσφαλίσεως
26 ἐτῶν.
Ἡλικία 63 ἐτῶν καὶ χρόνος πραγματικῆς ἀσφαλίσεως
27 ἐτῶν.
Ἡλικίαν 62 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως
28 ἐτῶν.
Ἡλικίαν 61 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως
29 ἐτῶν.
Ἡλικίαν 60 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως
30 ἐτῶν.

Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης περιπτώσεως β' τυ-
χὼν συντάξεως ὑποχρεοῦται νὰ ἀποξενωθῆ ἐπὶ ποινῇ ἀνακλή-
τως τῆς περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ ἀποφύτου τοῦ Διοικ.
Συμβουλίου καὶ ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθεισῶν συντάξεων
τῆς κυριότητος ἢ τῆς χρήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως παντὸς
αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, ὁ δὲ πωλητὴς βενζίνης καὶ
τοῦ καταστήματός του ἐντὸς ἐξαμήνου ἀνατρεπτικῆς προθε-
σμίας ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς περὶ συνταξιοδο-
τήσεως ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν
τῆς παρούσης παραγράφου δὲν λογίζεται ὡς ἀποξενώσις ἀπὸ
τοῦ αὐτοκινήτου ἢ τοῦ καταστήματος ἢ τυχὼν μεταβίβασις εἰς
σύζυγον ἢ πρόσωπα συνδεόμενα διὰ συγγενείας μέχρι καὶ τοῦ
τετάρτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου.

Αἱ ἄνω διατάξεις περὶ ὑποχρέωσης ἀποξενώσεως κλπ.
δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ ἐξερχομένων μετὰ τὴν
πάροδον δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ παρέχοντος
δικαίωμα εἰς σύνταξιν ὀρίου ἡλικίας.

2. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ συνταξιο-
δοτηθεὶς λόγῳ γήρατος ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται ν' ἀ-
ναλάβῃ τὴν κατατεθείσαν ἐπαγγελματικὴν ἢ ἄδειαν ἰκανό-
τητος ὁδηγοῦ καὶ ἐκγυμναστοῦ.

3. Ἀνάπηροι πολέμου ἐπαγγελματικὴ ὁδηγοὶ ἢ ἰδιοκτῆται
αὐτοκινήτου ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡ-
λικίας τῶν καὶ πραγματικὴν συντάξιν 25ετῆ ὑπηρεσίαν
ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς τῶν εἰς τὸ Τ.Σ.Α. καὶ ἔχον-
τες ἑκατὸν ἀναπηρίας ἄνω τοῦ 65 ο)ο δύναται νὰ ἐξερχων-
ται ὡς συνταξιούχοι, μὴ δυναμένου πάντως τοῦ ποσοῦ τῆς
συντάξεως νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ποσοῦ τῆς τυχὼν λαμβανο-
μένης παρὰ τοῦ Δημοσίου συντάξεως ἢ ἄλλως τοῦ ἐκάστητε
κατωτάτου ὀρίου συντάξεως τοῦ Τ.Σ.Α.

* Ἀρθρον 12.

Συνταξιοδοτήσις λόγῳ ἀναπηρίας.

1. Δικαίωμα εἰς σύνταξιν λόγῳ ἀναπηρίας ἔχει ὁ κατὰ τὸ
ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος ἡσφαλισμένος:

α) Ὁ ὁδηγὸς ἢ ὁδηγὸς - ἰδιοκτῆτης αὐτοκινήτου δημοσίας
χρήσεως ὁ ἐπὶ 10ετίαν τοῦλάχιστον ἐργασθεὶς ὡς ὁδηγός,
ἐὰν λόγῳ παθήσεως ἢ βλάβης ἢ ἐξασθενήσεως σωματικῆς ἢ
πνευματικῆς ἐξαμήνου τοῦλάχιστον, κατ' ἰατρικὴν πρόβλε-
ψιν, διαρκείας καταστῆ ἀνίκανος διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγ-
γέλματός του, ἐφ' ὅσον ἐπὶ πλέον ἔχει πραγματοποιήσει 10ετῆ
τοῦλάχιστον χρόνον πραγματικῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ
παρόντος, ἀσφαλίσεως.

β) Ὁ ἰδιοκτῆτης αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἄνευ ἐ-
παγγελματικῆς ἀδείας ἰκανότητος ὁδηγοῦ ὁ ἐπὶ 10ετίαν τοῦ-
λάχιστον ἐκμεταλλεῦμενος αὐτοκίνητον δημοσίας χρήσεως,
ὡς καὶ ὁ ἰδιοκτῆτης αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως μετ' ἐ-
παγγελματικῆς ἀδείας ἰκανότητος ὁδηγοῦ ὁ μὴ ἐργασθεὶς
ἐπὶ 10ετίαν ὡς ὁδηγὸς αὐτοκινήτου, ἐὰν λόγῳ παθήσεως ἢ
βλάβης ἢ ἐξασθενήσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς καταστῆ
ὀλικῶς καὶ διαρκῶς ἀνίκανος διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ αὐ-
τοκινήτου καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν, ἐφ' ὅσον ἐπὶ πλέον
ἔχει πραγματοποιήσει κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις 10ετῆ
τοῦλάχιστον χρόνον πραγματικῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ
παρόντος, ἀσφαλίσεως.

γ) Ὁ ὁδηγὸς ἢ ὁδηγὸς - ἰδιοκτῆτης αὐτοκινήτου δημοσίας
χρήσεως, ἀνεξαρτήτως χρόνου πραγματικῆς ἀσφαλίσεως,
ἐὰν κατέστη ἀνίκανος διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ
ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου, λόγῳ παθήσεως ἢ βλάβης ἢ ἐξασθενή-
σεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς, ἐξαμήνου τοῦλάχιστον κατ'
ἰατρικὴν πρόβλεψιν διαρκείας, ἐπελευθύνῃ ἐν τῇ ἐκτελέσει

τῆς ἐργασίας του καὶ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς καὶ ὀφειλομένης εἰς
βίαιον συμβάν.

2. Ὁ τυχὼν συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας κατὰ τὰς δια-
τάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ κύριος καὶ νομεὺς ἢ χρήστης
καὶ ἐκμεταλλεῦτης αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, μετὰ ἐ-
παγγελματικῆς ἀδείας ἰκανότητος ὁδηγοῦ, ἐφ' ὅσον ἤσκησε
τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὁδηγοῦ ἐπὶ 10ετίαν τοῦλάχιστον, δύναται
νὰ διατηρήσῃ τὴν κυριότητα καὶ νομὴν ἢ χρῆσιν καὶ ἐκμετάλ-
λυσιν ἐνὸς τὸ πολὺ αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, ὑποχρε-
ούμενος εἰς καταβολὴν τῷ Τ.Σ.Α., τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου θ'
παράγρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 6 καθοριζομένης εἰδικῆς μηνιαίας εἰ-
σφορᾶς ἡσφαλισμένου ἰδιοκτῆτου.

Ὁ μετὰ τὴν συνταξιοδοτήσιν κατὰ τὴν παρούσαν παρὰ-
γραφὴν χρόνος δὲν λογίζεται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως, οὐδὲ
δύναται ν' ἀναγνωρισθῆ ὡς τοιοῦτος παρὰ τοῦ οὕτω τυχόντος
συντάξεως.

3. Ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος κατέστη ἀνάπηρος ἐκ προθέσεως
ἢ συνεπείᾳ κακουργήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος, ἀπο-
δεικνύεται δὲ ἡ ἐνοχὴ του διὰ τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφά-
σεως, δὲν δικαιούται συντάξεως ἀναπηρίας ἐὰν ὁμοῦς ὑπάρ-
χωσι πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῷ 13 ἀναφερομένων, ταῦτα δι-
καιούνται τῆς συντάξεως, ἧς θὰ ἐδικαιούντο εἰς περιπτώσιν
θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου.

* Ἀρθρον 13.

Συνταξιοδοτήσις λόγῳ θανάτου.

1. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἡσφαλισμένου ἔχοντος τὰς προ-
υποθέσεις τῶν ἐδαφίων α, β, γ τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 12, ὡς
καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου λόγῳ γήρατος ἢ
ἀναπηρίας δικαιούνται συντάξεως κατὰ τὰς ἐπομένους παρα-
γράφους:

α) Ἡ χήρα ἢ ὁ ἄπορος καὶ ἀνάπηρος χήρος, ἐφ' ὅσον οὐ-
τος συνετηρεῖτο ὑπὸ τῆς θανούσης.

β) Τὰ ἄγαμα, νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα
ἢ υἱοθετηθέντα τέκνα, ἐφ' ὅσον ἡ υἱοθεσία ἔλαβε χώραν 24
τοῦλάχιστον μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἀπονομῆς συντά-
ξεως εἰς τὸν θετὸν πατέρα καὶ ἐπὶ θανάτου ἡσφαλισμένης ἢ
συνταξιούχου καὶ τὰ φυσικὰ αὐτῆς τέκνα, ἐφ' ὅσον εἰς ἀπά-
σας τὰς περιπτώσεις δὲν λαμβάνουσι ὅπωςδήποτε ἐτέραν σύν-
ταξιν παρὰ τοῦ Τ.Σ.Α., μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους
τῆς ἡλικίας τῶν.

Κατ' ἐξαιρέσειν: αα) Ἐν περιπτώσει μὲν θανάτου τοῦ ἡ-
σφαλισμένου ἢ συνταξιούχου μέχρι 31.12.1963 τὰ θήλαα τέ-
κνα δικαιούνται συντάξεως μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 25ου
ἔτους τῆς ἡλικίας, ββ) Ἐν περιπτώσει δὲ θανάτου τοῦ ἡσφα-
λισμένου ἢ συνταξιούχου ἐντὸς τῶν κάτωθι ἡμερολογιακῶν
ἐτῶν, τὰ θήλαα τέκνα δικαιούνται συντάξεως μέχρι συμπλη-
ρώσεως τοῦ ἐναντι ἐκάστου ἔτους ἀναφερομένου ἔτους ἡλι-
κίας:

Ἔτος 1964 μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 24ου ἔτους τῆς ἡλικίας

Ἔτος 1965 μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 23ου ἔτους τῆς ἡλικίας

Ἔτος 1966 μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 22ου ἔτους τῆς ἡλικίας

Ἔτος 1967 μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας

Ἔτος 1968 μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 20οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας

Ἔτος 1969 μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 19ου ἔτους τῆς ἡλικίας

Ἔτος 1970 καὶ ἐπέκ. μέχρι συμπλ. τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικ.

γ) Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἡσφαλισμένου ἢ συν-
ταξιούχου ὄρφανοὶ πατὴρ καὶ μητὴρ ἐγγονοί, ἐφ' ὅσον οὐ-
τοι συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος ἢ τῆς θανούσης
ὑπὸ τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφ. β' περιορισμούς.

Τὰ κατὰ τὸ ἐδάφ. β' ὄρια δὲν ἰσχύουν προκειμένου περὶ τέ-
κνου ἢ ἐγγονοῦ ἀνίκανου πρὸς πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν
συμφώνως πρὸς γνωμάτευσιν τῆς οἰκείας Πρωτοδικαρίου Ἰ-
γειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Τ.Σ.Α., ἢ προκειμένου περὶ ἀγά-
μων καὶ ἀποδεδειγμένως ἀπόρων θυγατέρων αἰτινες δικαιού-
νται συντάξεως μέχρις ἀποκαταστάσεως διὰ γάμου.

δ) Οἱ ἄποροι γονεῖς, ἐφ' ὅσον συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ
θανόντος ἢ τῆς θανούσης.

2. Ἡ χήρα ἢ ὁ χήρος δὲν δικαιούνται συντάξεως ἐὰν ὁ θά-
νατος τοῦ συζύγου ἢ τῆς συζύγου ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου
ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτὸς ἐὰν:

α) Ο θάνατος οφείλεται εις ατύχημα εκ βιαίου συμβάντος εν τη εκτελέσει της εργασίας και εξ άφορμής αυτής.

3) Υφ'σταμέου γάμου, έγενήθη ή διά του γάμου ένομιμοποιηθή τέκνον.

γ) Η χήρα κατά τον χρόνον του θανάτου τελή εις κατάστασιν έγκυμοσύνης και

δ) Ο θανών (ή θανούσα) ελάμβανεν κατά την τέλει του γάμου σύταξιν άναπηρίας ή γήρατος, ό δέ θάνατος έπήλθε πρό της παρόδου 24 μηνών από της τελέσεως του γάμου, εκτός αν και εν τη περιπτώσει τούτη συντρέχη λόγος τις εκ των άνωτέρω υπό στοιχ. α', β' και γ' αναφερομένων.

"Άρθρον 14.

Ποσόν συντάξεως λόγω γήρατος και άναπηρίας.

1. Το ποσόν της υπό του Τ.Σ.Α. χορηγουμένης μηνιαίας συντάξεως λόγω γήρατος και άναπηρίας αποτελείται:

α) εκ σταθερού ποσού δραχ. 500 και

β) εκ προσαυξήσεων ίσων προς 40)ο του σταθερού ποσού δι' έκαστον έτος συνταξίμου χρόνου, από του 21ου συμπληρωμένου, μέχρι και του 25ου συμπληρωμένου, 10)ο του σταθερού ποσού δι' έκαστον έτος συνταξίμου χρόνου από του 26ου μέχρι και του 28ου συμπληρωμένου, 15)ο του σταθερού ποσού από έκαστον έτος συνταξίμου χρόνου από του 29ου μέχρι και του 31ου συμπληρωμένου 20)ο του σταθερού ποσού δι' έκαστον έτος συνταξίμου χρόνου, από του 32ου μέχρι και του 34ου συμπληρωμένου και 25)ο του σταθερού ποσού δι' έκαστον έτος συνταξίμου χρόνου από του 35ου μέχρι και του 37ου συμπληρωμένου. Δια τὰ έτη συνταξίμου χρόνου τὰ πέραν του 37ου συμπληρωμένου, ουδεμία προσαυξήσις παρέχεται.

2. Ο καθορισμός του ποσού της συντάξεως λόγω άναπηρίας ένεργείται υπολογιζομένου ως συνταξίμου χρόνου κατ' ελάχιστον:

α) 25 ετών συνταξίμου ύπηρεσίας, έφ' όσον έπήλθεν μόνον επαγγελματική άνακνότης και

β) 30 ετών, έφ' όσον έπήλθεν διαρκής και όλική άνακνότης πρός πάσαν εργασία.

3. Το ποσόν της καταβαλλομένης μηνιαίας συντάξεως λόγω άναπηρίας προσαυξάνεται δι' ειδικού επιδόματος ίσου προς 50)ο της συντάξεως, έφ' όσον ο άνάπηρος εύρίσκειται διαρκώς εις κατάστασιν άπαιτούσαν συνεχή επίβλεψιν, περίποίησιν και συμπαράστασιν έτέρου προσώπου.

"Άρθρον 15.

Ποσόν συντάξεως λόγω θανάτου.

1. Το ποσόν της υπό του Τ.Σ.Α. χορηγουμένης μηνιαίας συντάξεως λόγω θανάτου όρίζεται ως ακόλουθως:

α) Το ποσόν της συντάξεως εις ήν δικαιούται ή χήρα ή ό χήρος ίσούται προς τὰ 60)ο του ποσού της συντάξεως ήν ελάμβανεν ό θανών ή ή θανούσα ή της δια έδικαιούτο ό θανών ήσφαλισμένος αν κατά την ήμέραν του θανάτου του καθίστατο όλικώς άνάπηρος, μη συνυπολογιζομένων του επιδόματος της παρ. 3 του άρθρου 14 και τυχόν έτέρων επιδομάτων μη προσβεβλημένων υπό του παρόντος.

β) Το ποσόν της συντάξεως ή, δικαιούται έκαστον τέκνον ίσούται προς τὰ 20)ο του ποσού της συντάξεως ήν ελάμβανεν ό θανών (ή θανούσα) ή της δια έδικαιούτο ούτος (αυτή) κατά τὰ εν τω προηγούμενω έδαφ. α' όρίζόμενα.

Προκειμένου όμως περί τέκνου όρφανού εξ άμφοτέρων των γονέων ή όρφανού πατρός τέκνου, ούτινος ή μήτηρ ήλθεν εις νέον γάμον, ή ως ανω συντάξις τέκνου τριπλασιάζεται.

Τό σύνολον πάντως των συντάξεων της χήρας ή του χήρου και των τέκνων δέν δύναται να υπερβαίνη τὰ 90)ο του ποσού της συντάξεως του θανόντος ή της θανούσης και μη υπάρχούσης χήρας ή χήρου δικαιουμένης συντάξεως τὰ 80)ο της εν λόγω συντάξεως.

Εάν τό σύνολον των συντάξεων υπερβαίνη τὰ όρια του προηγούμενου έδαφίου ή σύνταξις έκάστου δικαιουμένου μειούται αναλόγως.

γ) Οί περί των τώ έδαφ. γ' και δ' της παρ. 1 του άρθρου 13 έγγονοί και γονείς δικαιούνται συντάξεως εάν δέν υπάρ-

χουν χήρα ή χήρος ή τέκνα δικαιούμενοι συντάξεως ή υπάρχόντων τοιούτων, εάν δια της ικανοποιήσεως των εις σύνταξιν δικαιωμάτων αυτών δέν εξατλήται τό ποσόν της συντάξεως του θανόντος ή της θανούσης.

δ) Το ποσόν της συντάξεως έκάστου έγγονου, του πατρός και της μη χήρας μητρός ίσούται προς τὰ 20)ο της συντάξεως του θανόντος ή της θανούσης δι' έκαστον εξ αυτών, της δέ χήρας μητρός προς τὰ 40)ο της αυτής συντάξεως, χωρίς όμως τό σύνολον των συντάξεων των έγγονων και γυνέων να δύναται να υπερβή εν μέρη την πρώτη περιπτώσει του προηγούμενου έδαφίου τὰ 80)ο της συντάξεως του θανόντος ή της θανούσης, εις δέ τη δευτέρα περιπτώσει του αυτού έδαφίου τό ποσόν τό άπαιτούμενον εκ της εν λόγω συντάξεως μετά την ικανοποίησιν του εις σύταξιν δικαίματος της χήρας ή του χήρου ή των τέκνων. Εάν τό σύνολον των συντάξεων υπερβαίνη τὰ άνωτέρω όρια ή σύταξις έκάστου δικαιουμένου μειούται αναλόγως.

2. Πρόσωπα εκ των κατά τό παρόν άρθρον δικαιουμένων συντάξεως στερούνται παντός επ' αυτής δικαιώματος, εάν δι' άποφάσεως Ποινικού Δικαστηρίου ήθελον καταδικασθή δια πρᾶξιν, αποτέλεσμα της οποίας υπήρξεν ό θάνατος του ησφαλισμένου ή του συνταξιούχου.

"Άρθρον 16.

Τὰ άπαιτούμενα δι' έκαστην περίπτωση εν τη συνταξίμου χρόνου προς άπονομήν συντάξεως λογίζονται συμπληρωμένα και α' ελλείπει εκ του τελευταίου τούτων διάστημα ουχι μείζον των εξ μηνών.

2. Ουδείς δικαιούται παρά του Τ.Σ.Α. περισσοτέρων της μιας συντάξεων. Εάν πρόσωπόν τι δικαιούται πλειόνων συντάξεων λαμβάνει την μεγαλυτέραν τοιαύτην.

"Άρθρον 17.

Έναρξίς. — Λήξις συντάξεως.

1. Το δικαίωμα εις σύνταξιν λόγω γήρατος ή άναπηρίας άρχεται από της πρώτης του μηνός του έπομένου εκείνου καθ' όν υπεβλήθη εις τό Τ.Σ.Α. ή την οικείαν Έπιτροπήν αυτού ή περί συνταξιοδοτήσεως αίτησις, μετ' αυτής δέ και ή επαγγελματική άδεια ικανότητας οδηγού αυτοκινήτου, προκειμένου περί ησφαλισμένου κεκτημένου επαγγελματικήν άδειαν ικανότητας οδηγού αυτοκινήτου, και ή άδεια εκπαιδευτού οδηγών αυτοκινήτων προκειμένου περί ησφαλισμένου εκπαιδευτού οδηγών αυτοκινήτων.

Τό δικαίωμα εις σύνταξιν λόγω θανάτου άρχεται από της πρώτης του έπομένου του θανάτου μηνός, μη δυναμένου πάντως να ανατρέξη εις χρόνον άπώτερον του έτους από της υποβολής της αίτησεως προς άπονομήν συντάξεως.

2. Εν περιπτώσει υπέρξεως όφειλής του αίτούντος ή του θανόντος (ή της θανούσης) εκ καθυστερουμένων ασφαλιστικών εισφορών ή εξαγοράς αναγνωρισθείσης προϋπηρεσίας ή πάσης άλλης αιτίας, τό δικαίωμα εις σύνταξιν άρχεται από της πρώτης του μηνός εντός του όποιου συνετελέσθη ή πλήρης εξόφλησις της όφειλής.

Κατ' εξαιρέσειν τό δικαίωμα εις σύνταξιν άρχεται κατά τὰ εν τη προηγούμενη παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου όρίζόμενα, έφ' όσον τό συνολικόν εις δραχμάς ποσόν της όφειλής εκ πάσης αιτίας κατά την ήμέραν της υποβολής της αίτησεως προς συνταξιοδοτήσιν είναι έλασσον του ποσού υπεράποτελεί τό άθροισμα 24 μηνιαίων άτομικών ασφαλιστικών εισφορών, ως αυται είναι καθωρισμένοι κατά τον χρόνον της υποβολής αίτησεως προς συνταξιοδοτήσιν.

Εν τη τελευταία τούτη περιπτώσει ή όφειλή εξοφλείται δια ίσοποσων μηνιαίων δόσεων, παρακρατουμένων εκ της καταβλητέας συντάξεως, ών ό αριθμός, όρίζόμενος υπό του Δ. Συμβουλίου, δέν δύναται να υπερβαίνη τὰς 36, μη δυναμένης πάντως έκάστης δόσεως να υπερβαίνη τό 1)3 της μηνιαίας συντάξεως.

3. Το δικαίωμα εις σύνταξιν λήγει εις τό τέλος του μηνός καθ' όν έλαβε χώραν ό θάνατος του συνταξιούχου ή ό άνάπηρος έπαυσε να πληροί τὰς προϋποθέσεις του άρθρου 12 ή επί χήρας εις τό τέλος του μηνός καθ' όν συνήψε νέον γάμον και επί τέκνων ή έγγονων εις τό τέλος του μηνός καθ' όν συνε-

πλήρωσε τὰ κατὰ τὰ ἐδάφ. β' καὶ γ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος νόμου ὅρια ἡλικίας κατὰ τὰς ἐν αὐταῖς διακρίσεις ἢ πρὸ τῶν ὁρίων τούτων συνήψαν γάμον.

Ἄρθρον 18.

Διαδικασία ἀπονομῆς συντάξεως.

1. Αἱ συντάξεις ἀπονέμονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Α.

2. Ἐναντίον ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Α. ἀπορριπτούσης αἰτήσιν περὶ συνταξιοδοτήσεως ἢ μὴ καθοριστέας κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ αἰτούντος τὴν νόμιμον σύνταξιν ἢ ἀνατρελλοῦσθαι χορηγηθεῖσιν σύνταξιν ἢ μειούσθαι τὸ ποσὸν αὐτῆς, ἐπιτρέπεται ἢ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀσκήσας ἐφέσεως ἐντὸς 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐνώπιον τῆς παρὰ τῷ Τ.Σ.Α. λειτουργούσης Ἐπιτροπῆς Ἐφέσεως.

3. Ἀπὸ τῆς λειτουργίας τῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων (Α.Ν. 1846) 51 ἄρθρον 43 καὶ ἐπόμενα) αἱ ἐφέσεις ἀσχοῦνται ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου Ἀθηνῶν καταργουμένης τῆς παρὰ τῷ Τ.Σ.Α. Ἐπιτροπῆς Ἐφέσεως.

Ἄρθρον 19.

Παραγραφή.

1. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν παρὰ τοῦ Τ.Σ.Α. παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του.

2. Οὐδέποτε χορηγεῖται σύνταξις ἀναδρομικῶς διὰ χρόνον μακρότερον τῶν 12 μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας καθ' ἣν ὑπεβλήθη εἰς τὸ Τ.Σ.Α. ἡ αἴτηση περὶ ἀπονομῆς συντάξεως.

3. Ἀπαιτῆται βόσας συντάξεως μὴ εἰσπραχθεῖσαι ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταί, παραγράφονται.

Ἄρθρον 20.

Ἐκχώρησις. — Κατάσχισις.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις ἢ ἡ κατάσχισις τῶν ὑπὸ τοῦ Τ.Σ.Α. χορηγουμένων συντάξεων. Μόνον προκειμένου περὶ διατροπῆς συζύγου, κατιόντων ἢ ἀνιόντων, ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχισις τοῦ ἐνὸς τρίτου (1)3) τούτων κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν.

2. Συμφηρισμὸς μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ Τ.Σ.Α. χορηγουμένας συντάξεις ἐπιτρέπεται πρὸς ἀπόθεσιν ὀφειλῶν τῶν ἠσφαλισμένων ἢ τῶν συνταξιούχων πρὸς τὸ Τ.Σ.Α., ὁ δὲ συμφηρισμὸς οὗτος ἐνεργεῖται κατὰ βόσεις, μὴ δυναμένας νὰ ὑπερβῶν τὸ 1)3) αὐτῆς καὶ ὀριζομένας ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου, συνολικῶς δὲ προκειμένου περὶ ὀφειλῆς ἐξ ἀδικήματος.

Ἄρθρον 21.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Αἱ κατὰ τὸν χρόνον τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ παρόντος νόμου ἀπονεμημέναί συντάξεις εἰς συνταξιούχους πληροῦντας τὰς ὑπὸ τούτου καθοριζόμενας προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως ἀναπροσαρμόζονται κατὰ ποσὸν συμφώνως πρὸς τὰς οἰκείας περὶ ὑπολογισμοῦ τῶν συντάξεων διατάξεις τοῦ παρόντος βάσει τῶν ἐτῶν τῆς συνταξίου ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς συντάξεως, ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς συνταξιοδοτήσεώς των εἶχον πραγματοποιήσει 10στὴν πραγματικὴν ἀσφάλισιν εἰς τὸ Τ.Σ.Α., αὐτοὶ οὗτοι ἢ οἱ ἀφ' ὧν ἀντλοῦσι τὸ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα.

2. Ἡ κατὰ τὰ ἄνω ἀναπροσαρμογὴ ἐνεργεῖται δι' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Πάντως, ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται ἡ κατόπιν τῆς ἀναπροσαρμογῆς καταβλητέα σύνταξις νὰ εἶναι μικροτέρα τῆς λαμβανόμενης προσηυημένης κατὰ 25 ο)ο.

3. Αἱ κατὰ τὸν χρόνον θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ παρόντος νόμου ἀπονεμημέναί βασικαὶ συντάξεις, ὡς καὶ αἱ χορηγηθεῖσθαι συμφώνως τῇ παραγρ. 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου β)σικαὶ συντάξεις εἰς συνταξιούχους μὴ πληροῦντας τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου καθωρισμένας προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως ἀξιάζονται κατὰ 25 ο)ο ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μελεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνός.

Τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν δύναται νὰ ἀυξάνηται καὶ μέχρι 40 ο)ο μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Α. ἐγκρινομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἐφ' ὅσον ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ταμείου ἐπιτρέπει τούτο.

4. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ὁ ἀσφαλιστικὸς κίνδυνος ἐπῆλθε πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως ἐφαρμόζονται αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κείμεναι διατάξεις, διαδικασία δὲ ἐφαρμόζεται ἡ ὀριζομένη ὑπὸ τῶν ἄρθρων 26 ἕως καὶ 30 τῆς ὑπ' ἀριθ. 67079)Σ 1886)15.12.1939 ἀποφάσεως Ὑπουργοῦ Ἐργασίας «περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ Ἀσφαλιστικῆς Λειτουργίας Ταμείου Συντάξεων Ἀυτοκινητιστῶν» δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 317)1939 Φ.Ε.Κ. τεύχος Β', ἡτις κατὰ τὰ ἄρθρα ταῦτα κυροῦνται ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 ἐφαρμόζονται ἐν προκειμένῳ ἀναλόγως.

5. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἠσφαλισμένοι βάσει προϊσχυσασῶν διατάξεων διατηροῦσι τὴν ἀσφάλισιν των.

6. Διατελέσαντες ἠσφαλισμένοι εἰς Ὀργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ὧν ἐλύθη ἡ σύμβασις ἐργασίας μετὰ τὴν ἐκλογὴν των ὡς βουλευτῶν, θεωροῦνται ἀπολυθέντες παρὰ τῆς εἰς ἣν εἰργάζοντο ἐπιχειρήσεως ἀνευ λόγου βαρύνοντος τούτους καὶ δικαιοῦνται πάσης λόγῳ τῆς καταγγελίας ὠφελείας ἰδίᾳ δὲ συντάξεως ἀφ' ἧς ἐλύθη ἡ σχέσις ἐργασίας, παρὰ τοῦ οἰκείου Ἀσφαλιστικοῦ Ὀργανισμοῦ ἢ ἐν περιπτώσει συγχωνεύσεώς του εἰς ἕτερον Ἀσφαλιστικὸν Ὀργανισμὸν, παρὰ τοῦ εἰς ὃν συνεχωνεύθη Ἀσφαλιστικὸν Ὀργανισμὸν, ἐφ' ὅσον ἐπλήρουν καὶ τὰς λοιπὰς ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς λύσεως τῆς συμβάσεως κανονισμοῦ προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως λόγῳ ἀπολύσεως συνεπιὰ καταργήσεως θέσεων.

Τὸ δικαίωμα τούτο ἀπόλλυται, ἐὰν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δὲν ὑποβλήθῃ σχετικὴ αἴτησις μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ὀργανισμοῦ προβλεπομένων δικαιολογητικῶν.

7. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ν. 3310)55 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν μονίμων ὑπαλλήλων τοῦ Τ.Σ.Α., τηρουμένης τῆς διαδικασίας τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ἀπὸ 23)31.12.55 Διατάγματος «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.».

8. Ὁ συντάξιμος μισθὸς καὶ τὸ ποσοστὸν τούτου βάσει τοῦ ὁποῦ κανονίζονται αἱ συντάξεις τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἀυτοκινητιστῶν καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐλέγχου τῶν δι' Ἀυτοκινήτων Συγκοινωνιῶν, ὑπολογίζεται κατὰ τὰ ἐκάστοτε ἰσχύοντα διὰ τοὺς τακτικούς ὑπαλλήλους τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεως.

Ἡ διάταξις αὕτη ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη συνταξιούχων ὑπαλλήλων Τ.Σ.Α. καὶ Ο.Ε.Α.Σ.

Ἄρθρον 22.

Καταργούμεναι διατάξεις.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται.

α) Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 26)3—9.4.35 Π. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ Συντάξεων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἀυτοκινητιστῶν».

β) Τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ ἀπὸ 31)8—13.9.35 Π. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 26.3.35 Δ)τος «περὶ κυρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ Συντάξεων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἀυτοκινητιστῶν».

γ) Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 16)4—14.5.35 Π. Δ. «περὶ διαδικασίας παροχῆς συντάξεως εἰς αὐτοκινητιστὰς καὶ

δ) Αἱ κατ' οὐσίαν διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 67079)Σ. 1886)15.12.39 ἀποφάσεως Ὑπουργοῦ Ἐργασίας «περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ Ἀσφαλιστικῆς Λειτουργίας τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἀυτοκινητιστῶν», πλὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 31 μέχρι καὶ 34 αὐτῆς, ἐπιφυλασσομένων τῶν διαδικαστικῶν διατάξεων αὐτῆς διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 21 παρ. 4 τοῦ παρόντος.

Ἐπίσης καταργεῖται καὶ πᾶσα προγενεστέρα διάταξις ἀφ' ὧν τὰ ἀσφαλιστέα πρόσωπα, τὰς προϋποθέσεις ἀσφαλίσεως, τοὺς πόρους τοῦ Τ.Σ.Α. καὶ τὸν τρόπον εἰσπράξεως αὐτῶν.

τὸν συντάξιμον χρόνον καὶ προϋποθέσεις συνταξιοδότησεως, τὸ ὕψος τῶν παροχῶν καὶ πᾶσα ἑτέρα διατάξις γενικὴ ἢ εἰδική ρυθμιζοῦσα κατὰ διάφορον τρόπον τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπόμενα θέματα πλὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 52 τοῦ Ν. Δ. 2698) 53 καὶ τῶν διατάξεων τῶν παρ. 1, 4 καὶ 5 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Ν. 817) 43 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ὁργανισμοῦ Ἐλέγχου τῶν δι' Αὐτοκινήτων Συγκοινωνιῶν (ΟΕΑΣ) κειμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 23.

Ἐξουσιοδοτήσεις.

1. Διὰ Β. Δ. ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, μετὰ πρότασιν τοῦ Δ. Σ. τοῦ Τ.Σ.Α. καὶ γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τούτῳ Συμβουλίου Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, τηρουμένων καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ νόμον διατυπώσεων θύναται νὰ ὀρίζονται:

α) Τὰ τῆς ἀρμοδιότητος, συνθέσεως, λειτουργίας καὶ ὀργανώσεως ἐν γένει τῶν συλλογικῶν ὀργάνων τῆς διοικήσεως καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν ἐν γένει τοῦ Τ.Σ.Α. καὶ τῆς συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ καὶ παντός θέματος ἀφορῶντος αὐτὸ καὶ μὴ ρυθμιζομένου ὑπὸ τοῦ Νόμου 1811) 51 «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν ὑπαλλήλων» καὶ τοῦ ἀπὸ 23) 31.12.55 Δ) τος «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου».

β) Ἡ διαδικασία καὶ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά ἐγγραφῆς καὶ διαγραφῆς ἐκ τοῦ μητρώου ἠσφαλισμένου καὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Α.

γ) Τὰ τῶν προϋποθέσεων συνταξιοδότησεως καὶ ὕψους συντάξεων.

δ) Τὰ τῆς διαπιστώσεως τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν, ὡς προϋποθέσεως συνταξιοδότησεως λόγῳ ἀναπηρίας.

ε) Ἡ ὀργανωσις καὶ ἀσκήσις τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας τῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ ἠσφαλισμένων ἰδιοκτητῶν, δι' εἰσφορᾶν ὅμως ἀποκλειστικῶς τῶν ἰδίων.

2. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπομένων Β. Δ) τῶν ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι αἱ κείμεναι διατάξεις.

Εἰδικώτερον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀκολουθητέαν διαδικασίαν διὰ τὴν παροχὴν τῶν συντάξεων ἐφαρμογὴν ἔχουσι τὰ ἀρθρα 26—30 τῆς ὑπ' ἀριθ. 67079) Σ. 1180) 15.12.1939 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας «περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ Ἀσφαλιστικῆς Λειτουργίας τοῦ Ταμείου Συντάξεων Αὐτοκινήτιστῶν».

Ἄρθρον 24.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ν. Δ) τος 2698) 53 εἶναι ὅτι ἐν αὐτῇ περιλαμβάνεται καὶ ἡ μετάταξις ἰατρῶν εἰς ἐλεγκτὰς ἰατρούς.

Ἡ ὑπηρεσία ἰατρῶν τοῦ Ι.Κ.Α. μεταταγέντων εἰς ἐλεγκτὰς ἰατρούς θύναται τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 17) 18.2.50 Β. Διαταγμάτων «περὶ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν μονίμων ἰατρῶν τοῦ Ι.Κ.Α. ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως» καὶ ὧν ἡ μετάταξις ἠκυρώθη λογίζεται ὡς διανυθεῖσα ἐν τῷ εἰς ὃν μετετάγησαν οὗτοι βαθμὸν ἐλεγκτοῦ ἰατροῦ ἐφ' ὅσον ἠθέλον μετεταγῆ ἐκ νέου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Ι.Κ.Α.». Ἐπίσης οἱ διατελέσαντες Ἐπιστημονικοὶ Διευθυνταὶ ἰατροὶ Κλινικῆς τοῦ Ι.Κ.Α., ὡς καὶ οἱ ἀσκήσαντες χρέη ἐπιμελητοῦ ἐπὶ πενταετίαν τοῦλάχιστον καὶ ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τὴν ἰδίαν καθίστανται ἐλεγκταὶ Α' τάξεως.

2. Ἡ προθεσμία περὶ ἧς αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Νόμου 3873) 1958, παραταθείσα διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 παρ. 1 τοῦ Νόμου 4052) 1960, παρατείνεται ἀφ' ἧς ἔληξε μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1962.

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 1811) 1951 «περὶ κώδικος καταστάσεως δημοσίων ὑπαλλήλων» καὶ τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτοῦ ἐκδοθέντων Β. Διαταγμάτων περὶ ἐφαρμογῆς αὐτοῦ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., πλὴν τῶν ἀφορῶν εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἀναστέλλεται διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1962.

Ἄρθρον 25.

Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ν.Δ. 2963) 1954 «περὶ ἰδρύσεως Αὐτονομοῦ Ὁργανισμοῦ ἐργατικῆς Κατοικίας», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ὀριζομένη ἐπταετία παρατείνεται ἀπὸ τῆς λήξεώς της ἐπὶ μίαν πενταετίαν.

Ἄρθρον 26.

Αἱ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 10 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 4104) 60 προβλεπόμεναι ἠϋξημένα εἰσφορὰ ἠσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη περὶ ὀρίζονται μόνον εἰς τὰς ἀναλογούσας τοιαύτας εἰς τὸν κλάδον συντάξεων τοῦ ΙΚΑ καὶ τῶν λοιπῶν Ὁργανισμῶν κυρίας ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 27.

Οἱ φαρμακοποιοὶ καὶ ἐοθητοὶ φαρμακοποιῶν, τοῦ διὰ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ Ν.Δ) τος 3721) 57 καταργηθέντος Ταμείου Ἀλληλοδοθηείας προσωπικοῦ Τροχιοδρόμων καὶ ἠλεκτρισμοῦ Θεσσαλονίκης, οἱ μέχρι τῆς 31.12.57 συνταξιοδοτούμενοι παρὰ τοῦ Ταμείου Συντάξεως καὶ Προνοίας Προσωπικοῦ Τροχιοδρόμων καὶ ἠλεκτροφωτισμοῦ Θεσσαλονίκης, λογίζονται ἐκτετε συνταξιούχοι τοῦ Ταμείου Συντάξεων καὶ Προνοίας Προσωπικοῦ ἠλεκτρισμοῦ Θεσσαλονίκης, ἐαυτοῦ μετὰ τὴν συνταξιοδότησιν τούτων. Νομιμοποιούνται αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταβληθεῖσαι συντάξεις.

Ἄρθρον 28.

Συνιστᾶται ἐν τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας Κλάδος Καθηγητῶν περιλαμβάνων τὰς κάτωθι α' καὶ β' θέσεις:

α) Δύο (2) Μαθηματικοὶ

β) Εἷς (1) Φιλολόγος

ὑπαγομένων ἐν τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ Α' Κατηγορίας Κλάδος Α.Κ. 5 Βαθμοὶ τῶν θέσεων τούτων ὀρίζονται οἱ ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 3379) 1955 προβλεπόμενοι.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος εἰς τὰς ὑπὸ στοιχεῖα α' καὶ β' θέσεις τοῦ Κλάδου Καθηγητῶν ἐντάσσονται ἐπὶ βαθμῷ Πρωτοβαθμίου Καθηγητοῦ αὐτοδικαίως καὶ ἀνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως, οἱ ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐργασίας ὑπαλλήλων κεκτημένοι πτυχίον ἀντιστοίχου Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἢ Θεσσαλονίκης καὶ ἔχοντες ὑπερδεκαεταετή τοῦλάχιστον δημοσίαν ὑπηρεσίαν, καταργουμένων τῶν ἀντιστοίχων θέσεων ἃς οὗτοι κατέχουν.

Διὰ τὴν περαιτέρω βαθμολογικὴν καὶ μισθολογικὴν ἐξέλιξιν τῶν θέσεων Κλάδου Καθηγητῶν, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἀφορῶσαν τὴν ἐν γένει ὑπαλληλικὴν κατάστασιν αὐτῶν, ἐφαρμόζονται αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις «περὶ ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν Μέσης Δημοσίας Ἐκπαίδευσως».

Ἄρθρον 29.

Πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ εἰδικὴ ἀντικειμένη τῷ παρόντι καταργεῖται.

Ἄρθρον 30.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως του μηνός.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ.

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4198

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί Μετοχικού Ταμείου Στρατού Νομοθεσίας και κυρώσεως Προτάσεων Υπουργικού Συμβουλίου.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1961 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν. 945)43 τροποποιεῖται διὰ τοὺς μερισματοῦχους τοῦ Μ.Τ.Σ. ὡς ἐξῆς: Ἡ χήρα μερισματοῦχου ἀποκτᾷ δικαίωμα πρὸς ἀπόληψιν μερίσματος ἐφ' ὅσον ὁ γάμος διήρκεσεν ἐπὶ πλήρη τριετίαν τοῦλάχιστον, πλὴν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ἐκ τοῦ γάμου ἐγεννήθη τέκνον, ὅτε ἡ χήρα καὶ τὸ τέκνον δικαιούνται μερίσματος ἀσχέτως χρονικῆς διαρκείας τοῦ γάμου.

Ἐπὶ ἀνασυστάσεως γάμου πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τριετίας ὑπολογίζεται καὶ ἡ διάρκεια τοῦ προηγουμένου. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τὴν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ. καταστάσαν χήραν ἢ τὰ τέκνα αὐτῆς.

2. Θετὸν τέκνον ἐν καὶ μόνον μετόχου ἢ μερισματοῦχου ἐπέχει θέσιν γνησίου διὰ τὰ ἐναντι τοῦ Ταμείου δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ἀνευ τοῦ ὅρου τῆς συνταξιοδοτήσεως, ἐφ' ὅσον ἡ υἰοθεσία ἐγένετο καθ' ὃν χρόνον ὁ υἰοθετηθεὶς ἐτέλει ἐν τῇ ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ, τὸ δὲ υἰοθετηθὲν κατὰ τὸν χρόνον τῆς υἰοθεσίας δὲν εἶχε συμπληρώσει τὸ 4ον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ. υἰοθετηθέντα τέκνα.

3. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ μερίσματος δύναται νὰ ἐνεργῆται καὶ πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐκάστης χρήσεως ἐάσει τῶν μέχρι 30ῆς Σεπτεμβρίου λογιστικῶν στοιχείων. Τυχὸν προκύπτουσαι διαφοραὶ μεταξὺ προσωρινοῦ καὶ ὀριστικοῦ ἀπολογισμοῦ, μεταφέρονται ὑπὲρ ἢ εἰς ἄραρος τῆς ἐπομένης χρήσεως.

4. Δικαιούται ἀρτίου μερίσματος ὁ ἐξερχόμενος τῆς ἐνεργῷ ὑπηρεσίας μέτοχος, λόγῳ σωματικῆς ἀνικανότητος ἐκ νόσου ἢ τραύματος προεληθέντος προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον ἔτυχε συντάξεως διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην, καὶ τὸ καθορισθὲν ποσοστὸν ἀναπηρίας, εἶναι τοῦλάχιστον 60ο). Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἐξεληθέντας μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ.

5. Βοηθητικοὶ Ἀξιῶκοι τοῦ Ν. 2588)21 ὡς οὗτος ἔκτοτε ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὡς καὶ Ἀξιῶκοι τῆς ὑπηρεσίας Γραφείου, δικαιούνται ἀναλόγου μερίσματος καὶ ἂν ἐξῆλθον τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ παραιτήσεως ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν 15ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν καὶ ἔτυχον συντάξεως.

6. Δικαιούται μερίσματος καὶ χωρὶς νὰ τύχη συντάξεως ἡ διαζευχθεῖσα θυγάτηρ ἀποβιώσαντος μετόχου ἢ μερισματοῦχου, ἐφ' ὅσον ὁ γάμος ἐλύθη λόγῳ φρενοβλαθείας αὐτῆς, τυγχάνει δὲ ἄπορος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ ἐπιστρέψῃ τὴν ληφθεῖσαν προίκα.

7. Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 1678) 1944 ὡς καὶ τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένη πρὸς ἐπιστροφήν προίξ καθορίζεται εἰς τὸ ποσόν, ὅπερ θὰ ἐδικαιούντο νὰ λάβωσιν ὡς προίκα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐγγραφῆς ἢ ἐπανεγγραφῆς των εἰς μερίσμα.

8. Δὲν λογίζεται ὡς συντάξιμος ὑπηρεσία διὰ τὴν ἀπονομήν μερίσματος ὁ ἀπὸ τῆς καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐξόδου ἐκ τῆς ἐνεργῷ ὑπηρεσίας καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Β. Διατάγματος ὑπαγωγῆς εἰς τὴν κατάστασιν τῆς πολεμικῆς

διαθεσιμότητος χρόνος ἀσχέτως τῆς ἀναδρομῆς τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἀπὸ χρόνου προγενεστέρου τοῦ Β. Δ)τος τούτου.

9. Τὸ εἰς μερίσμα δικαίωμα ἀπόλλυται ἢ ἀνατρέπειται ἢ ἀσκήσῃς αὐτοῦ εἰς τὰς ὑπὸ τῆς ἐκάστοτε ἰσχύουσῃς συνταξιοδοτικῆς νομοθεσίας προβλεπομένας περιπτώσεις καθ' ἃς ἐπέρχεται ἀπώλεια ἢ ἀναστολὴ τῆς ἀσκήσεως τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος.

Εἰς τὰς ἄνω περιπτώσεις, τοῦ μερίσματος δικαιοῦται, ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα τοῦ καταδικασθέντος ἐφ' ὅσον ἤθελον δικαιοῦσθαι συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Ἀνακτωμένου τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως ὑπὸ τοῦ ἀπολέσαντος τοῦτο ἀνακτᾶται ὑπὸ τούτου καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ μερίσματος δικαίωμα.

Ἡ τοιαύτη ἀνάκτησις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἀνακτῆσαντας τὸ δικαίωμα συντάξεως.

10. Τὸ εἰς μερίσμα δικαίωμα ἀπόλλυται ὡσαύτως ἐὰν λόγῳ διανύσεως πολιτικῆς ὑπηρεσίας μεταγενεστέρως τῆς ἐξόδου ἐκ τοῦ Στρατοῦ ἢ τῆς Χωροφυλακῆς, ὁ μερισματοῦχος τύχῃ πολιτικῆς συντάξεως καταστῆ δὲ καὶ μερισματοῦχος τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ἰπαλλήλων.

11. Ἀνατρέπειται ἡ καταβολὴ ἀναγνωρισθέντος δικαιώματος μερίσματος εἰς ὅσας περιπτώσεις καὶ δι' ὅσον χρόνον ἀνατρέπειται ἢ καταβολὴ τῆς συντάξεως.

12. Ἐκ τῆς ἀναστολῆς τῆς καταβολῆς τοῦ μερίσματος ἰδὲν ἐπηρεάζεται τὸ δικαίωμα προικοδοτήσεως τῶν θυγατέρων τοῦ μερισματοῦχου. Ἡ λόγῳ προικοδοτήσεως κράτησις, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναστολῆς ἐξακολουθεῖ καταβαλλομένη κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

13. Καθυστέρουμεναι κρατήσεις λόγῳ προικοδοτήσεως καταβάλλονται ἀτόκως ὑπολογιζόμεναι α) διὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ διατελοῦντα μέτοχον ἐπὶ τῶν λαμβανόμενων ἀποδοχῶν καὶ τοῦ ἰσχύοντος ποσοστοῦ κρατήσεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς, β) διὰ τὸν μερισματοῦχον ἢ τὴν οἰκογενεῖαν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ οὔτινος τὸ μερίσμα λαμβάνουσι διαχωριζομένου τοῦ χρόνου εἰς τοιοῦτον ἐνεργείας καὶ ἀποστρατείας τούτου πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν καταβλητέων κρατήσεων λόγῳ προικοδοτήσεως.

Ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς τούτων μέχρι τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, αὗται ἐνεργοῦνται ἐκ τῆς προίξος κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς αὐτῆς, ὑπολογιζόμεναι κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον.

14. Πᾶσα ἀπαίτησις, πᾶν δικαίωμα καὶ πᾶσα ἀξίωσις κατὰ τοῦ Μ. Τ. Στρατοῦ ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας ἀποσβέννεται μετὰ πάροδον 5 ἐτῶν ἀφ' ἧς ἐγεννήθη.

15. Τὸ δικαίωμα τῆς οἰκογενείας πρὸς ἀπόληψιν τοῦ βοηθήματος περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Α. Ν. 559)37 ἀποσβέννεται μετὰ πάροδον ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ μετόχου ἢ μερισματοῦχου.

16. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει καταβάλλεται μερίσμα, ἀναδρομικῶς πέραν τοῦ ἔτους ἀφ' ἧς ὑπεβλήθη ἡ αἰτήσις παρὰ τοῦ δικαιούχου εἰς τὸ Μ. Τ. Στρατοῦ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος.

17. Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν. Διατάγματος 1938)42 καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

1. Ἀντιστράτηγοι διατελέσαντες Ἀρχηγοὶ Γεν. Ἐπιτελείων, Γενικὸι Ἐπιθεωρηταὶ Στρατοῦ, Διοικηταὶ Στρατιάς, Ἀρχηγοὶ τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς καὶ Γενικὸι Διευθυνταὶ τοῦ τῶος Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῶν δικαιούνται μερίσματος καθοριζομένου βάσει 32 μεριδίων.

2. Είς τούς άνωτέρω έφ' όσον ή σύνταξις των προσαυξάμεναι κατά ποσοστόν 10ο)ο ή 20ο)ο και τó μέρισμά των προσαυξάνεται κατά έν ή δύο μερίδια άντιστοίχως.

3. Εάν ή είς τόν μέτοχον ή μερισματούχον και τά μέλη τής οικογενείας αύτου άναγνωρισθείσα σύνταξις έχη προσαυξηθί λόγω εύδοκίμου παραμονής είς τόν κατεχόμενον βαθμόν, α) κατά τó σύνολον τής διαφοράς μισθού τού άνωτέρω βαθμού ή κατά 20ο)ο τού μισθού τού κατεχομένου βαθμού, λόγω έξαντλήσεως τής ίεραρχίας, προσαυξάνεται τó μέρισμά των είς όλόκληρον τήν διαφοράν μεταξú τών μεριδίων τού κατεχομένου βαθμού και τού άνωτέρω τοιούτου. β) εάν έχη προσαυξηθί κατά τó ήμισυ τής διαφοράς μισθού τού άνωτέρω βαθμού ή κατά 10ο)ο τού μισθού τού κατεχομένου βαθμού λόγω έξαντλήσεως τής ίεραρχίας, τó μέρισμά των προσαυξάνεται κατά τó ήμισυ τής διαφοράς τών μεριδίων τού άμέσως άνωτέρω τοιούτου.

4. Προκειμένου περί Άντιστρατήγου μή διατελέσαντος είς τινά των άνωτέρω θέσεων ώς και τά μέλη τής οικογενείας αύτου, ή προσάυξησις συνίσταται είς τó ήμισυ μόν τής διαφοράς μεριδίων τού βαθμού του και τού Άντιστρατήγου Άρχηγού Γενικού Έπιτελείου, έφ' όσον έχει κανονισθί αύτῶ σύνταξις επί άποδοχών Άντιστρατήγου προσηχημένων κατά 10ο)ο λόγω έξαντλήσεως ίεραρχίας, καθ' όλόκληρον δέ τήν διαφοράν, έφ' όσον ή σύνταξις έκανονισθί επί άποδοχών τού αύτου βαθμού, προσηχημένων κατά 20ο)ο διά τόν αύτόν λόγον.

5. Αί διατάξεις των άνωτέρω παραγράφων 1 έως 4 έχουσιν εφαρμογήν και διά τούς πρό τής ισχύος τού παρόντος Ν. Δ. καταστάντας μερισματούχους και τās οικογενείας των εκ τούτων άποβιωσάντων.

Κυροῦνται αί άποφάσεις τού Διοικητικού Συμβουλίου τού Ταμείου δι' όν έγορηγήθησαν προσαυξήσεις μερίσματος κατά τās διατάξεις των παρ. 3 και 4 τού παρόντος άρθρου.

6. Τó μέρισμα των συμπληρούντων ύπερ-εκοσιπενταετή πραγματικήν συντάξιμον ύπηρεσίαν μόνιμου και εφέδρου εκ μονίμων, ώς αύτη καθορίζεται ύπό των ήδη ισχυουσών συνταξιοδοτικών διατάξεων, είς δ συνυπολογίζονται και τά έν ταίς προσηγουμέναις παραγράφοις επίδοματα προσαυξάνεται κατά 1)25 δι' εκάστην επί πλέον τής 25ετίας διετίαν και μέχρι 5)25. Η διετία λογίζεται πλήρης εάν ύπερβαίη τούς δύοδεκα μήνας.

7. Η προσάυξησις τής προσηγουμένης παρ. 6 παρέχεται έφ' όσον ήθελεν έξασφαλισθί ή παροχή είς τούς μερισματούχους, επί τριετίαν, τού ήμισους τουλάχιστον τού κατά τήν 28ην Οκτωβρίου 1940 καταβληθέντος μερίσματος, μή αποκλεισμένης τής καταβολής και μέρους τής προσαυξήσεως ταύτης, αναλόγως πρός τήν καθ' εκάστον έτος οικονομικήν κατάστασιν τού Ταμείου, δι' άποφάσεως τού Υπουργού Έθνικής Άμύνης εκδοθησόμενης μετά σύμφωνον πρότασιν τού Διοικητικού Συμβουλίου τού Ταμείου και δημοσιευόμενης είς τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

8. Αί διατάξεις των παραγρ. 6 και 7 τού παρόντος άρθρου έχουσιν εφαρμογήν και διά τούς πρό τής ισχύος τού παρόντος Ν. Δ. καταστάντας μερισματούχους και τās οικογενείας αύτων.

9. Ειδικώς διά τούς αξιωματικούς και άνθυπασπιστάς τής Πολεμικής Διαθεσιμότητος αί διατάξεις τού παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνον μετά τήν κατάληψιν των ύπό τού όρίου ηλικίας.

Άρθρον 3.

1. Από τής ισχύος τού παρόντος Ν. Δ. περιέρχονται είς τά Μ. Τ. Στρατού:

α) Τó αντίτιμον τής εκποιήσεως των έν άρθρω 1 τού Α. Ν. 1417)50 «περί πόρων Ταμείου Έθνικής Άμύνης» αναφερομένων κτηνών και ύλικού.

β) Αί πρόσοδοι εκ τής ύπό τού Μ. Τ. Στρατού ενεργουμένης εκμισθώσεως, καλλιέργειας, βοσκής, και εκμεταλλεύσεως έν γένει, χώρων και έγκαταστάσεων άνηκόντων είς τó Κράτος ή τó Ταμείον Έθνικής Άμύνης και τελούντων ύπό τήν Διοίκησιν και άρμοδιότητα τού Υπουργείου Έθνικής Άμύνης (Κλάδος Στρατού).

Δι' άποφάσεων τού Υπουργού Έθνικής Άμύνης εκδοθησόμενων προτάσει τού Διοικητικού Συμβουλίου τού Ταμείου καθορίζονται κατά παρέκκλισιν των κειμένων διατάξεων οι όροι εκμισθώσεως και εκμεταλλεύσεως έν γένει των άνωτέρω χώρων και έγκαταστάσεων.

γ) Αί πρόσοδοι εκ τής καταβαλλομένης αποζημιώσεως παρά των διαμενόντων είς στρατιωτικά οικήματα Άξιωματικών.

δ) Ποσοστόν εκ των καθαρών κερδών εκμεταλλεύσεως των είς τās Μονάδας, Καταστήματα και Υπηρεσίας τού Στρατού Ξηράς, λειτουργούντων καφενείων αναψυκτηρίων, πρατηρίων, και λοιπών παρεμφερών Οργανισμών.

2. Αί πρόσοδοι των άνωτέρω εδαφίων β', γ', και δ' παραχωροῦνται κατά μέρος ή τó σύνολον δι' άποφάσεως τού Υπουργού Έθνικής Άμύνης τή προτάσει τού Άν. Στρατιωτικού Συμβουλίου.

3. Διά τήν άντιμετώπισιν των εκτάκτων και ειδικών επιβαρύνσεων τού Μ. Τ. Σ. παρέχεται είς τούτο από τού τρέχοντος οίκου, έτους και επί μίαν δεκαετίαν έτησία επιχορήγησις εκ δραχ. δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) αναγραφομένης ίσοπότου κατ' έτος πιστώσεως είς τόν προϋπολογισμόν τού Υπουργείου των Οικονομικών και άποδιδομένης είς τó Μ. Τ. Στρατού έντός τού πρώτου διμήνου εκάστου οίκου, έτους.

Άρθρον 4.

1. Η άληθής έννοια τής διατάξεως τού εδαφίου 8 τού άρθρου 23 τού από 10 Μαΐου—20 Ιουλίου 1926 Π. Διατάγματος «περί κωδικοποιήσεως τής περί Μ. Τ. Σ. Νομοθεσίας» είναι, ότι ώς ήμερομηνία διακοπής τής μισθοδοσίας νοείται ή τοιαύτη καθ' ήν παύει ή ύπό των εκάστοτε ισχυουσών διατάξεων προβλεπομένη παροχή άποδοχών ενεργείας είς τόν έξερχόμενον τού Στρατεύματος και άν έτι ούτος κεραιτηθί τής λήψεως αύτων.

2. Επιτρέπεται είς τούς Υπουργούς Έθνικής Άμύνης και Οικονομικών όπως δι' άποφάσεων των εκδοθησόμενων προτάσει τού Διοικητικού Συμβουλίου τού Ταμείου, εγκρίνωσι τήν συγκρότησιν ύπηρεσιακών συνεργείων, διά τήν προβλεπομένην ύπό των διατάξεων τού παρόντος Ν. Δ. αναπροσαρμογήν και ρύθμισιν τού μερίσματος των δικαιούχων τού Ταμείου, είς ώρας εκτός τής κανονισμένης εργασίας ώς και τήν καταβλητέαν αποζημίωσιν.

Άρθρον 5.

1. Κυροῦνται από τής δημοσιεύσεώς των είς τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως αί ύπ' αριθ. 1846 και 1847)24.9.55 πράξεις τού Υπουργικού Συμβουλίου δημοσιευθείσαι είς τó ύπ' αριθ. 274)55 Φ.Ε.Κ. τ. Α'.

2. Αί βάσει των ως άνω κυρουμένων πράξεων συναφθείσαι μεταξú τού Μετοχικού Ταμείου Στρατού και τού Αυτόνομου Οικου. Οργανισμού Άξιωματικών δανειστικά συμβάσεις, θεωροῦνται έγκυροι και ισχυραί άφ' ής συνήφθησαν.

Άρθρον 6.

Επιτρέπεται όπως κωδικοποιηθώσιν είς ένιαίον κείμενον αί ισχύουσαι περί Μ. Τ. Σ. διατάξεις διά Β. Δ. έφ' άπαξ εκδοθησόμενου τή προτάσει τού επί τής Έθνικής Άμύνης Υπουργού και φέροντος τόν αριθμόν τού παρόντος Ν. Δ. και τόν τίτλον «Κωδικοποιημένος Νόμος περί Μ. Τ. Σ.».

Κατά τήν κωδικοποίησιν ταύτην επιτρέπεται νέα αριθμησις διάφορος διατάξεις των κεφαλαίων, άρθρων, παραγράφων και εδαφίων σχηματισμός νέων άρθρων εκ τμημάτων ύπαρχόντων είς διαφόρους Νόμους και έν γένει διαρρυθμισις των ισχυουσών διατάξεων και φραστική έτι, σκοπούσα αποκλειστικώς τήν διευκόλυνσιν και διασαφήνισιν τής κωδικοποιήσεως άνευ αλλοιώσεως τής έννοίας τού κειμένου αύτων.

Όμοίως επιτρέπεται όπως κατά τήν κωδικοποίησιν των περί Μ. Τ. Σ. διατάξεων, παραλείπωνται αί τοιαύται, μεταβατικής ισχύος όν ή ισχύς έξηντλήθη.

Άρθρον 7.

1. Διά Β. Διατάγματος εκδοθέντος έντός έτους από τής ισχύος τού παρόντος εκδοθησόμενου προτάσει τού επί τής Έθνικής Άμύνης Υπουργού, κατά τροποποίησιν των κειμένων

περί οργανώσεως και προσωπικού εν γένει του Ταμείου διατάξεων και πρὸς εφαρμογὴν τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 3925)59 «περὶ Ὑπουργείων καὶ τῶν Ὁργανισμῶν τῶν Δημοσίων Πολιτικῶν Ὑπηρεσιῶν».

α) Θὰ καθορισθῇ ἡ ὀργάνωσις ἐν γένει τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ταμείου, ἡ διάρθρωσις αὐτῶν εἰς ὀργανικὰς μονάδας (Γενικὴν Διεύθυνσιν, Διευθύνσεις, Ὑπηρεσίας, Τμήματα κλπ.) καὶ ὁ τίτλος καὶ ἡ ἀρμοδιότης αὐτῶν.

β) Θὰ διαμορφωθοῦν καὶ καθορισθοῦν οἱ κλάδοι τῶν τακτικῶν θέσεων καὶ θὰ καθορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν θέσεων τούτων κατὰ κλάδον καὶ βαθμὸν.

Κατὰ τὴν διαμόρφωσιν ταύτην δύναται νὰ ἐνοποιηθοῦν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑφιστάμενοι κλάδοι τῆς αὐτῆς κατηγορίας ὡς καὶ μεμονωμένων θέσεων ὡς καὶ νὰ μετονομασθοῦν τρισυνοίτι κλάδοι, ὀριζόμενης ἅμα καὶ τῆς συνθέσεως τῶν αὐτῶ διαμορφωμένων κλάδων.

γ) Θὰ καθορισθῇ ὁ κλάδος καὶ ὁ βαθμὸς τῶν ἀνωτέρων τοῦ βου βαθμοῦ θέσεων προϊσταμένων τῶν κατὰ τὸ στοιχεῖον α' τῆς παρούσης παραγράφου καθορισθησομένων ὀργανικῶν μονάδων.

Ἐν τῷ καθορισμῷ τούτῳ δὲν ὑφίσταται δέσμευσις ἐκ τῆς μέχρι τούδε ἀντιστοιχίας τῆς τάξεως τῶν ὀργανικῶν μονάδων πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς θέσεως τοῦ προϊσταμένου.

δ) Θὰ καθορισθοῦν ἐφεξῆς αἱ παρὰ τῷ Ταμείῳ λειτουργοῦσαι πάσης φύσεως Ἐπιτροπῆαι ἢ Συμβούλια, πλὴν τοῦ Διοικητικοῦ καὶ τῶν Ὑπηρεσιακῶν, ὡς καὶ ἡ σύνθεσις καὶ ἡ ἀρμοδιότης αὐτῶν.

2. Κατὰ τὴν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου (ἐδάφ. β') διαμόρφωσιν τῶν Κλάδων καὶ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τακτικῶν θέσεων :

α) Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ αὐξήσις τοῦ βαθμοῦ τῶν ὑφισταμένων τακτικῶν θέσεων ἢ ἡ ἀνώψισις τοῦ βαθμοῦ, πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐδάφ. ε', τῆς παρούσης παραγράφου.

β) Δὲν ἐπιτρέπεται ὅπως ἢ κατὰ τ' ἀνωτέρω διαμορφωτικῶν κλάδων ἔχη ὡς συνέπειαν τὴν ἀπόλυσιν ἢ ὑποβιβασμὸν τῶν ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων. Οἱ ἐκ τῆς διαμορφώσεως ταύτης τυχόν πλεονάζοντες ὑπάλληλοι διατηροῦν ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸν βαθμὸν καὶ τὰς ἀποδοχὰς τῶν καὶ θεωροῦνται ὡς κατέχοντες προσωρινὰς θέσεις περὶ ὧν κατωτέρω :

β' ὀριζόμενων, δύναται ὑφιστάμεναι τακτικαὶ θέσεις νὰ ὀρι-

γ) Πρὸς εφαρμογὴν τῶν ἐν τῇ προηγούμενῃ περιπτώσει σθῶν ὡς προσωριναί. Αἱ θέσεις, αὐταὶ ἅμα τῇ ὁπωσδήποτε ἐξόδῳ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν κατεχόντων ταύτας καταργοῦνται ἢ μετατρέπονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθν. Ἀμύνης τῇ προτάσει τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τακτικὰς θέσεις ἐτέρου κλάδου ὁμοιοβάθμους ἢ ἐπὶ κατωτέρω βαθμῷ.

δ) Δύναται νὰ καθορισθοῦν τὰ εἰδικὰ τυπικὰ προσόντα κατὰ κλάδους ἢ θέσεις.

Τὰ αὐτῶ καθορισθησόμενα εἰδικὰ προσόντα δύναται ἐφεξῆς νὰ τροποποιῶνται διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 21 παρ. γρ. 1 τοῦ ὑπαλληλικοῦ Κώδικος προβλεπομένων Β. Δ.

ε) Δύναται νὰ ἀνυψωθῇ ὁ ἐν τινὶ κλάδῳ προβλεπόμενος ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων εἰσαγωγικὸς βαθμὸς.

στ) Διὰ μεταβατικῶν διατάξεων ὀρισθῆσονται τὰ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τοὺς κατὰ τ' ἄνω διαμορφωθησομένους κλάδους τῶν ὑπηρετούντων τακτικῶν ὑπαλλήλων ἀνευ δεσμεύσεως ἐκ τῶν εἰδικῶν τυπικῶν προσόντων προϋφισταμένων διατάξεων.

3. Ἡ διὰ τῶν παραγράφων 1 (ἐδάφ. β') καὶ 2 διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένη ρύθμισις τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένων θεμάτων χωρεῖ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Α. Σ. Δ. Υ.

4. Αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένου Β. Δ. ὑπάρχουσαι κεναὶ θέσεις τακτικῶν ὑπαλληλικῶν προσωπικῶν τοῦ Ταμείου, πληροῦνται εἰς ὁ-

ριθμὸν οὐχὶ ἀνώτερον τῶν δέκα (10) δι' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

5. Ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις ἐκτάκτου ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ἢ ἡμερομισθίῳ προσωπικοῦ οἰασθῆκατε κατηγορίας ἐπὶ σχέσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἀναλόγως πρὸς τὰς ἐκτάκτους ἢ εἰδικὰς ἀνάγκας τοῦ Ταμείου, ἐκτιμωμένας ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. αὐτοῦ.

Διὰ τὴν ἀντιμισθίαν αὐτῶν θὰ ἐφαρμύζωνται αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι Συλλογικαὶ Συμβάσεις Ἐργασίας.

Ἄρθρον 8.

1. Μερισματοῦχοι τοῦ Μ. Τ. Σ. ἔχοντες ὑπὲρ τὰ 10 ἐξάμηνια πτητικῆς ἐνεργείας πραγματοποιηθέντα μέχρι τοῦ ἔτους 1923 δύναται τῇ αἰτήσει τῶν ὑποβαλλομένων ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου νὰ διαγραφῶσιν ἐκ τοῦ Μ. Τ. Σ. καὶ νὰ ἐγγραφῶσιν αὐτοδικαίως ὡς Μερισματοῦχοι τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Βασ. Ἀεροπορίας.

2. Οὗτοι καθιστάμενοι μερισματοῦχοι τοῦ Ταμείου τούτου ἐξομοιοῦνται καθ' ὅλα τὰ δικαιώματα πρὸς τοὺς Ἀξιοματικούς τῆς Βασ. Ἀεροπορίας τῆς αὐτῆς κατηγορίας.

Ἄρθρον 9.

Μέτοχοι τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Στρατοῦ Ἐπὶ τῆς συμπληρώσαντες 35 ἐτῶν πραγματικὸν χρόνον μετόχου δύναται, κατ' ἐξαιρέσιν, τῇ αἰτήσει τῶν νὰ ζητήσωσι τὴν καταβολὴν τοῦ νομίμου βοηθήματος καὶ πρὸ τῆς ἐξόδου τῶν ἐκ τοῦ στρατοῦ.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οὗτοι διαγράφονται τῶν μετόχων, παύει δὲ ἡ ὑποχρέωσις πρὸς καταβολὴν εἰσφορᾶς, ἐξομοιομένων τούτων πρὸς τοὺς ἐξεληθόντας τοῦ στρατοῦ.

Ἡ καταβολὴ τοῦ μὲν βασικοῦ βοηθήματος γίνεται ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς αἰτήσεως, τοῦ δὲ προσθέτου ἅμα τῷ διακανονισμῷ, χρονικῶς καὶ ποσοτικῶς τούτου.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ ἀληθῆς ἔννοια τοῦ ἐδαφίου α' τῆς ὑποπαραγράφου 3 τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 3981)59 εἶναι ὅτι ὁ διοριζόμενος Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. δέον νὰ προέρχεται ἐξ Ἰπταμένων Γενικῶν Ὑπηρεσιῶν, τοῦ δὲ ἐδαφίου γ' τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ὑποπαραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου εἶναι ὅτι ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο διοριζομένων μελῶν τοῦ Δ. Σ. ἐκ τῶν μερισματοῦχων δέον νὰ προέρχεται ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ Κλάδου. Ὁμοίως ἡ ἀληθῆς ἔννοια τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α. Ν. 1988)39 ὡς αὕτη ἀντικατεστήθη διὰ τῆς παραγράφου 10 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 3981)59 εἶναι ὅτι προκειμένου περὶ μετόχων αἱ προσαυξήσεις μερίσματος διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑπολογίζονται ὡς προβλέπεται διὰ τοὺς μερισματοῦχους.

2. Ἡ ἐν τῇ ὑποπαραγράφῳ 7 τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 3981)59 ἀναφερομένη ἡμερομηνία «1ην Ἰουνίου» διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθρὴν «1ην Ἰουλίου» ἢ δὲ ὑπὸ τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 1988)39 προβλεπομένη κράτησις λογίζεται ὡς καταργηθεῖσα ἀφ' ἧς αὕτη δυνάμει τοῦ Ν. Δ. 2595)53, περιέρχεται εἰς τὸ Τ.Α.Σ.Α.

3. Εἰς τὸ δευτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. 3981)59 προστίθεται περίοδος ἔχουσα οὕτω :

«Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς εἰσφορᾶς ταύτης δὲν ἀναζητοῦνται θεωρούμεναι ὡς καταβληθεῖσαι αἱ μέχρι τῆς 10.11.1944 τυχόν μὴ περιελθούσαι ἐξ οἰουδήποτε λόγου τῷ Μ.Τ.Β.Α. κρατήσεις λόγῳ προικοδοτήσεως».

4. Τὸ ἐφ' ἅπαξ λόγῳ προικὸς ὡς προβλέπεται ὑπὸ τῶν οἰκειῶν περὶ Μ.Τ.Β.Α. διατάξεων καταβάλλεται ὡς ἐφ' ἅπαξ εἰδικὸν βοήθημα εἰς τὰς ἀγάμους θυγατέρας μετόχου ἢ μερισματοῦχου κυρίως ἡσφαλισμένων ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 45ου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ὑπολογιζόμενον κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις περὶ ἐφ' ἅπαξ λόγῳ προικὸς ἐφαρμοζόμενας ἀναλογικῶς. Αὐταὶ δὲν δικαιοῦνται ἐφ' ἅπαξ λόγῳ προικὸς ἐν περιπτώσει μεταγενεστέρου γάμου τῶν.

5. 'Απαλλοτριώσεις, κηρυχθείσαι δυνάμει τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. 3981)59, ἀφορῶσαι δὲ ἰδιοκτησίας δασῶν ἢ δασικῶν ἐν γένει ἐκτάσεων, λογίζονται νομίμως γενόμεναι, ἐφ' ὅσον ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 216 τοῦ Ν. 4173)1929 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» πρὸς κατάτησιν αὐτῶν ἄδεια τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐχορηγήθη μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

*Ἄρθρον 11.

1. Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἀνθυπασπισταὶ τῆς πολεμικῆς διαθεσιμότητος προαχθέντες βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 994)1943 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 4506)1930 περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν» λαμβάνουσι πάντοτε τὸ μῆρισμα τοῦ βαθμοῦ ὃν νῦν κατέχουσιν, ἔστω καὶ ἂν οὗτοι εἶχον καταληφθῆ ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας καθ' ὃν χρόνον προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τούτον.

2. Ἀνάπηροι Ἀνθυπολοχαγοὶ Ν. 2588)21 ὡς οὗτος ἐκτοτε ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ἀπολαμβάνουσιν ὁλοκλήρου μερίσματος τοῦ βαθμοῦ οὗ τὴν σύνταξιν λαμβάνουσιν ἀνεξαρτήτως χρόνου συνταξίμου ὑπηρεσίας κατόπιν γνωματεύσεως τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Οἱ ἔχοντες ἀναπηρίαν 100 ο)ο λόγω πολεμικοῦ τραύματος συνεπεία:

α) ἀπωλείας παντελῶς τῆς ὁράσεως ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

β) ἐντελοῦς γενικῆς παραλύσεως μετατραυματικῆς

γ) ἀπωλείας τῶν δύο χειρῶν

δ) ἀκρωτηριασμοῦ ἀμφοτέρων τῶν μηρῶν ἢ κνημῶν

ε) ἀφασίας λίαν ἐξεσημασμένης μετατραυματικῆς μετὰ ἡμιπληγίας τελείας.

στ) Παραπληγίας πλήρους μετὰ ἢ ἄνευ διαταραχῶν ἐκ τοῦ ἀπευδυσμένου καὶ τῆς κύστεως μετατραυματικῆς.

ζ) Ψυχοπαθείας ὀξείας μανιακῶν καὶ μελαγχολικῶν καταστάσεων κατόπιν τραύματος τῆς κεφαλῆς ἢ προϊούσης κληντικῆς ἀταξίας κατόπιν τραύματος.

η) Λόγω κακουχιῶν πολέμου συνεπεία παρκισονείου συνδρομῆς κατόπιν ληθαρχικῆς ἐγκεφαλίτιδος μὲ ἀναπηρίαν 100 ο)ο.

θ) Ἀπώλεια τῆς μιᾶς χειρὸς καὶ πλήρους ἀχρηστείας τῆς δευτέρας.

3. Αἱ σύζυγοι καὶ τὰ τέκνα ἀποβιωσάντων καὶ ἀποβιούντων ἀξιωματικῶν πολεμικῆς διαθεσιμότητος, ἐφ' ὅσον ἐδικαιώθησαν συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δικαιοῦνται καὶ μερίσματος καὶ ἐν ἡ περιπτώσει οἱ δικαιοπάροχοι τούτων δὲν συνεπλήρωσαν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τῶν τὸν πρὸς ἀπονομῆν μερίσματος ἀπαιτούμενον χρόνον ὑπηρεσίας.

4. Δικαιοῦται ὁμοίως ἀρτίου μερίσματος ἄγαμος, ὄρφανῆ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ὑπερβᾶσα τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς καὶ μὴ ἔχουσα ἕτερον μέλος τῆς πατρικῆς τῆς οἰκογενείας ἐν ζωῇ, ἀδελφῆ ἐν ἀγαμίᾳ θνήσκοντος μετέχου ἢ μερισματοῦχου ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ συνετηρεῖτο. Εἰς ταύτην ἀπονέμεται τῇ αἰτήσει τῆς ὑποβαλλομένη ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀδελφοῦ προστάτου τῆς καὶ ἐφ' ἀπαξ βοήθημα ἐκ χρηματικοῦ πασοῦ οὐχὶ κατώτερον τῶν δέκα κέντε (15) μηνιαίων μερισμάτων τοῦ βαθμοῦ τοῦ θανόντος ἀδελφοῦ τῆς.

*Ἄρθρον 12.

1. Ἀντιστράτηγοι, Ἀντιναύαρχοι καὶ Ἀντιπτεράρχοι, ὑπηρετήσαντες εἰς ὄργανικὰς θέσεις τοῦ βαθμοῦ τῶν τοῦλάχιστον ἐπὶ τρίμηνον, διατηροῦσιν ἐπὶ τιμῇ τὸν τίτλον τῆς θέσεως ταύτης καὶ μετὰ τὴν ἀποστρατείαν τῶν.

2. Ὡσαύτως τῆς τιμῆς ταύτης, ἀπολαύουσι καὶ οἱ Ὑποναύαρχοι καὶ Ὑποπτεράρχοι ὑπηρετήσαντες τοῦλάχιστον ἐπὶ τρίμηνον εἰς θέσεις Ἀρχηγῶ Στόλου καὶ Ἀρχηγῶ Τακτικῆς Ἀεροπορίας, προαχθέντες δὲ ἐν ἀποστρατεία εἰς Ἀντιναύαρχους καὶ Ἀντιπτεράρχους.

3. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος καθορισθῆσονται διὰ Β. Δ.

*Ἄρθρον 13.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὀρίζεται ὑπὸ εἰδικῶν διατάξεων τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Α. ΔΕΡΤΙΛΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ, Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

(13)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4199

Περὶ κυρώσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 184 καὶ 186 τοῦ ἔτους 1960 πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ τῆς ἀσφαλίσεως ἐν γένει τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Η. ἐξαγορασεύσεως ΗΕΑΠ» καὶ ἄλλων διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1961 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

*Ἄρθρον 1.

Κυροῦνται καθ' ὅλας αὐτῶν τὰς διατάξεις ἀφ' ἧς ἐξεβλήθησαν, αἱ ἀκόλουθοι πράξεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Α) Ὑπ' ἀριθ. 184 τῆς 1 Δεκεμβρίου 1960, ἔχουσα οὕτω:

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν :

α) Τὴν ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1960 σύμβασιν περὶ ἐξαγορᾶς τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας Ἀθηνῶν — Πειραιῶς

(HEAΠ) υπό της Δημοσίας Επιχειρήσεως Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ) υπογραφείσαν μεταξύ του Δημοσίου και της ΔΕΗ αφ' ενός και της HEAΠ και της Γενικής Ελληνικής Εταιρείας (ΓΕΕ) αφ' ετέρου, συμφώνως προς τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 7 και 9 τῆς ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1925 συμβάσεως περὶ προμηθείας ἠλεκτρισμοῦ και περὶ μεταφορῶν, τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος και τοῦ ἀρθροῦ 16 τοῦ Ν.Δ. 3523)56 «περὶ ὀργανώσεως τῆς διανομῆς τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας», β) τὴν ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1960 εἰσήγησιν τῶν Ὑπουργῶν Βιομηχανίας και Ἐργασίας, ἀποφασίζει:

1) Τὰ πράγματα, ὑφιστάμενα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μεταβίβασης εἰς τὴν ΔΕΗ τῆς Επιχειρήσεως τῆς HEAΠ, πάσης φύσεως δικαιώματα τοῦ ἐν ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην προσωπικοῦ αὐτῆς, εἴτε ἐκ τῆς σχέσεως ἐργασίας πηγάζουν, εἴτε ἐκ κανόνος δικαίου, εἴτε ἐκ τοῦ σήμερον ἐφαρμοζομένου ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ ἢ ἄλλων ἐγκυκλίων τῆς HEAΠ, εἴτε ἐξ ἀτομικῶν συμβάσεων, ὡς και αἱ γεγενημέναι πάσης φύσεως ἀπαιτήσεις τοῦ προσωπικοῦ τούτου κατὰ τῆς HEAΠ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ και βαρύνουν τὴν ΔΕΗ.

2) Τὸ δυνάμει τῆς συμβάσεως ἐξαγορᾶς μεταβιβαζόμενον εἰς τὴν ΔΕΗ τέως προσωπικὸν τῆς HEAΠ, θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἀσφαλίζεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῆς ΔΕΗ ὑπὸ δρους, εἰ ὅποιοι δὲν θὰ εἶναι ὀλιγώτερον εὐνοϊκοὶ δι' αὐτό, ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἰσχύουν νῦν παρά τε τῷ Κλάδῳ Συντάξεων και τῷ Κλάδῳ Ἀσθενείας τοῦ ὑφισταμένου και μέχρι σήμερον λειτουργοῦντος Ταμείου Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ HEAΠ και Ε.Η.Ε., διατηρηθησομένου και μετὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς HEAΠ ἐν λειτουργίᾳ, ἢ δὲ ΔΕΗ θὰ καταβάλλῃ εἰς τὸν οἰκίον Κλάδον Συντάξεων και τὸν Κλάδον Ἀσθενείας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς μεταβίβασης τὰς μέχρι σήμερον καταβαλλομένας ὑπὸ τῆς HEAΠ εἰσφορὰς.

Ἐκδόσαν τὴν παροῦσαν πράξιν του, ἣτις κυρωθήσεται νομοθετικῶς μερίμνη τῶν ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας και Ἐργασίας Ὑπουργῶν.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη

Β) Ὑπ' ἀριθ. 186 τῆς 6 Δεκεμβρίου 1960, ἔχουσα ὁδω:

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν σχετικὴν εἰσήγησιν τῶν Ὑπουργῶν Βιομηχανίας και Ἐργασίας

Ἀποφασίζει:

Ἡ ἀληθῆς ἐννοια τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τῆς ὑπ' ἀριθ. 184 ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1960 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἶναι ὅτι:

Εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Η.Ε.Α.Π. και Ε.Η.Ε. θὰ ἀσφαλίζεται ὑποχρεωτικῶς και τὸ ὑπὸ τῆς διαθόγου ἐπιχειρήσεως προσλαμβανόμενον ἐφεξῆς προσωπικὸν εἰς οἰανδήποτε θέσιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς τέως ἐπιχειρήσεως τῆς Η.Ε.Α.Π. ἐν τῇ περιοχῇ τῇ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου συμβάσεως παραχωρήσεως τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 16)17.10.1925. Ἡ διάδοχος ἐπιχειρήσις ὑποχρεοῦται νὰ καλύψῃ τὰ τυχόν παρουσιασθέντα ἐλλείμματα τοῦ προρρηθέντος Ταμείου, ἅτινα θέλουσι δημιουργηθῆναι ἐκ τῆς ἀθροῦς ἀπολύσεως προσωπικοῦ τῆς Η.Ε.Α.Π. ὡς ἐκ τῆς ἐξαγορᾶς τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς.

Ἐκδόσαν τὴν παροῦσαν πράξιν του, ἣτις κυρωθήσεται νομοθετικῶς μερίμνη τῶν ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας και Ἐργασίας Ὑπουργῶν.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη
Ἄρθρον 2.

Αἱ περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τῆς διὰ τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ 1 κυρωμένης ὑπ' ἀριθ. 184)1960 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου γεγενημέναι πάσης φύσεως ἀπαιτήσεις ἐν σχέσει πρὸς τὴν πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1961 χρονικὴν περίοδον ἐξοφλοῦνται ὑπὸ τῆς ΔΕΗ, διατηρεῖ ὅμως αὐτὴ δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τῆς HEAΠ κατὰ τοὺς δρους τῆς ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1960 συμβάσεως περὶ ἐξαγορᾶς τῆς ἐταιρείας ταύτης.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῶν διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 κυρωμένων πράξεων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διὰ φέρον κύκλου ἐργασιῶν ἐπιβάρυνσις τῆς ὑπὸ τῆς HEAΠ τέως παρογομένης ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας συνεχίζεται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς δρους και μετὰ τὴν εἰς τὴν ΔΕΗ περίελευσιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ καταβολὴ τοῦ ἐν τῷ ἀρθρῷ 5 παράγραφος 7 τῆς συμβάσεως περὶ ἐξαγορᾶς τῆς HEAΠ ὀριζομένου τιμήματος τῶν λισῶν 4.452.220 εἰς δραχμάς, θὰ ἐνεογηθῆ ὑπὸ τῆς ΔΡΗ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἐντὸς τῶν ἐτῶν 1961 και 1962, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθησόμενα εἰδικώτερον χρονικὰ διαστήματα, ἀτόκως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν.Δ. ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐφ' ὅσον ἐν αὐτῷ δὲν ὀρίζεται ἄλλως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Σ. ΡΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ.

Ἐδωρῆθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4200 (4)

Περὶ ἐπενδύσεως τῶν διαθέσιμων κεφαλαίων τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς ὑπαλλήλων ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος και τὴν ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου 1961 σύμφωνον γνώμη

τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Διαθέσιμα κεφάλαια τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς ὑπαλλήλων ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων δύναται νὰ ἐπενδύωνται καὶ εἰς ἀκίνητα ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Α. Ν. 1611)1950 καὶ τῶν λοιπῶν κειμένων διατάξεων περὶ τρόπου ἐπενδύσεως διαθέσιμων κεφαλαίων τοῦ Ταμείου τούτου.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύει ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1960 κυρουμένων τῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης καὶ ἐντεῦθεν συνομολογηθεισῶν ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου ἀγοραπωλησιῶν ἀκινήτων εἰς τὰς ὡς ἄνω πόλεις καὶ δι' ἃς ἀγοραπωλησίας παρεσχέθη κατὰ τῆς Νομισματικῆς

Ἐπιτροπῆς ἔγκρισις διαθέσεως κεφαλαίων τοῦ Ταμείου τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Λ. ΔΕΡΤΙΑΝΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Δ. ΑΔΙΠΡΑΝΤΗΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Από 1 Ιανουαρίου 1960 ή τρησα συνδρομη της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως, ή τιμ των τμηματικώς πλουμένων φύλλων αυτής και τὰ τέλη δημοσιεύσεως εν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν και Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης και τῷ Παραρτήματι της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δραχ.	400
2. " " " Β'	"	250
3. " " " Γ'	"	200
4. " " " Δ'	"	400
5. " " Παραρτήμα	"	200
6. " " Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	"	500
7. " " τεῦχος πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.	"	300
8. " " Δελτίον Ἐμπορικῆς και Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	"	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παραρτήμα και τὰ Δελτία	"	2.000

Οἱ Δήμοι και αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισίον τῶν ἑνωτέρω συνδρομῶν.

Υπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογουὶ τὰ ἐξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δραχ.	20.-
2. " " " Β'	"	12,50
3. " " " Γ'	"	10.-
4. " " " Δ'	"	20.-
5. " " Παραρτήμα	"	10.-
6. " " Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	"	25.-
7. " " τεῦχος πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ.	"	15.-
8. " " Δελτίον Ἐμπ. και Βιομ. Ἰδιοκτησίας	"	10.-
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	"	100.-

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστὸ φύλλον, μέχρι 8 σελίδων τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων και ἄνω, ἐκτὸς ἐδικῶν περιπτώσεων δραχ. 3

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I. Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν και Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

A' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.		
1. Τῶν οἰκαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	"	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	"	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων και προσλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, ὡς και τῶν κατὰ τὸ άρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων ..	"	100
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπο διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β. Δ. 205/1939 ..	"	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	"	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Γραμμικῶν Ἐταιρειῶν	"	500
8. Τῶν αποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	"	100
9. Τῶν Ὑπουργικῶν αποφάσεων περὶ παραχρῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς και τῶν ἐκθέσεων παρουσιαστικῶν στοιχείων	"	2.000

10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιοτήτων πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν	Δραχ.	1.000
11. Τῶν αποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	"	5.000

B' Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	100
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν ..	"	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων και προσλήσεων	"	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	"	100
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	"	200

II Διὰ τὸ Παραρτήμα:

1. Τῶν οἰκαστικῶν πράξεων, προσλήσεων και λοιπῶν δημοσιεύσεων	"	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως μαματικῶν ὑδάτων ..	"	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπι τῶν τελῶν δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν και Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν ἑνὶ ὅριστῳ ἔσοδα.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ και τὰ τέλη δημοσιεύσεως προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημοσια Ταμεία ἑναντι ἀποδεικτικῶν ἐπιτάξεων, ὑπὲρ μερίμη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου
2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύναται ν' ἀποστέλλωνται και εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὄνομα τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπι τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν και τελῶν δημοσιεύσεως ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μετὰ τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημοσια Ταμεία, ἐπὶ ἀποδείξεωσιν τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (RONBO 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπι συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλονται δι' ἐπιταγῆς, συστατικῶν φύλλων διὰ τῶν ἐπιταγῶν και τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΕΘΝ. ΕΡ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ